

№ 1–2 (567–568) 13 січня 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

СПОЖИВЧИЙ КОШИК

З ТЕЛЕФОНОМ, АЛЕ БЕЗ ДАХУ НАД ГОЛОВОЮ

6

ПРО ГОЛОВНЕ

ЗДРАСТУЙ, ПЕНЯ!

ВЛАДА ПОНОВИЛА ПЕНЮ ЗА ПОСЛУГИ ЖКГ.
ХОЧА Й ДОСІ НІХТО НЕ ЗНАЄ, ЯК ЇЇ НАРАХОВУВАТИ

5

КОЛОНКА
РЕДАКТОРА

ШАНОВНІ ДРУЗИ, ЧИТАЧІ
ТА ДОПИСУВАЧІ «ПВ»!

Ми щиро раді вітати вас на початку нового, 2011, року – саме тоді, коли слушно підбивати підсумки діяльності та окреслювати плани на майбутнє.

2010-й здебільшого був роком експериментів, роком пошуків нових форм подачі інформації. Утім, на жаль, не всі вони виявилися вдалимими. Не виправдалися наші сподівання на російськомовну версію газети, запроваджену як експеримент 2010 року. Передплатники не підтримали новації – понад 85% надали перевагу державній мові, навіть у традиційно російськомовних регіонах Півдня та Сходу держави. Через низький попит на російськомовну версію редакція вимушена припинити її випуск. Адже навряд чи хтось вважатиме економічно обґрунтованим друк півтори тисячі її примірників, коли лише на приладку друкарської машини потрібно витратити паперу (що, між іншим, знову подорожчав), достатнього для друку 3000 газет!

Отже, ми вибацаємося перед шанувальниками російської версії газети і змушені констатувати, що всі передплатники отримуватимуть єдину газету – «Профспілкові вісті».

(Закінчення на стор. 2)

2 ПРО ЩО ЗАБУЛИ В «ТИПОВОМУ ПОЛОЖЕННІ»

4 ЕВОЛЮЦІЯ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ ІНТЕРВ'Ю ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ ФПУГ. ОСОВОГО

7 ЯК ДІЛИТИ ПЕРЕМОГУ? НАСЛІДКИ НЕВДАЛОЇ ВІДПОВІДІ

12 ОСОБЛИВОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ЛОХОТРОНІВ

НА КОНТРОЛІ

**ЗАФІКСОВАНО 2 ФАКТИ
НЕВИКОНАННЯ ГЕНУГОДИ**

У вівторок відбулася нарада керівників робочих груп з усіх розділів Генеральної угоди на 2010-2012 роки під головуванням керівника Робочої комісії профспілок, заступника Голови ФПУ Сергія Кондрюка. У вступному слові Сергій Михайлович зазначив, що нині зафіксовано вже два факти невиконання положень Генугоди стороною Уряду. Це, насамперед, невиконання норм щодо погашення заборгованості із заробітної плати до кінця 2010 року (навіпаки, спостерігається зростання заборгованості в кількох областях). А також збільшення розриву між тарифом I розряду за Єдиною тарифною сіткою і мінімальною заробітною платою. Також за-

ступник Голови ФПУ підкреслив, що є необхідність у проведенні консультацій сторін щодо визначення спільних заходів для реалізації положень Генеральної угоди за спільними зобов'язаннями. А вже узгоджена робота в попередні роки не дала позитивних результатів. За результатами наради керівників робочих груп вирішено підготувати звернення від СПО до сторони власників про готовність сторони профспілок до проведення консультацій щодо розроблення плану заходів реалізації положень Генеральної угоди на 2010-2011 роки.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

**ШАНОВНІ ДРУЗИ,
ЧИТАЧІ ТА ДОПИСУВАЧІ «ПВ»!**

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Утім, щойно у редакції з'явиться можливість або віднайдеться спонсор, спроможний профінансувати випуск російської версії, ми відразу відновимо «ПВ»! Разом з тим минулого року газета змінила свій зовнішній вигляд, набула сучасної форми та змісту. Запроваджено нові рубрики, введено нові методи подачі інформації, що дістали схвальні відгуки наших читачів, про що свідчить редакційна пошта. Це підтверджує і передплата кампанія-2011, за результатами якої тираж газети та «Бібліотечки...» збільшився на 10%. Це, можливо, і менше, ніж хотілося б, але значно більше, ніж було раніше. Особливо хотіли б відзначити успішну роботу з популяризації профспілкових видань, проведено у Закарпатській (голова І. Король), Запорізькій (голова В. Сластьон), Полтавській (голова Л. Вернигора) областях, та значний прогрес в Одеській (голова В. Буратинський) та Волинській (голова І. Карпомиз) областях. Ми

дуже вдячні профактиву цих регіонів держави! Разом з тим очевидно, що є простір для прогресу у Львівській, Хмельницькій та Вінницькій областях. Окрім відзначеного вище, редакція ввела в дію новий веб-сайт газети за адресою www.psv.org.ua. Тут друкуватимуться матеріали дописувачів без скорочень, як у друкованій версії через брак газетної площі, відвідувачі зможуть залишити свої коментарі, зв'язатися з редакцією, зробити замовлення на додатковий тираж продукції, ознайомитися з усіма видами діяльності, яку здійснює Підприємство «Профінформ». Отже, сподіваємось, дорогі шанувальники профспілкових видань, і на подальшу плідну співпрацю з вами! Газета ж і надалі залишиться вірною своєму головному принципу: «По за політикою, поза гламуром – тільки захист людини праці!» З повагою

ВАШ РЕДАКТОР
ОЛЕКСІЙ ПЛАКСІН

ПОМИЛКА?

**ВЛАДА СПРОБУВАЛА «ЗАБУТИ»
ПРО СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ**

Останнім часом в Україні створено цілісну систему взаємодії і співпраці державних органів виконавчої влади з профспілками й організаціями роботодавців на принципах соціального діалогу, предметом якої є узгодження позицій сторін щодо вироблення та реалізації соціально-економічної політики держави. Водночас нещодавно профспілкові лідери змушені були звернутися до Президента і Прем'єр-міністра України. Вони висловили глибоку стурбованість тим, що у Типових положеннях про міністерство, інші центральні органи виконавчої влади, затверджених Указом Президента України «Деякі питання

організації роботи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади» від 24.12.2010 № 1199/2010, у функціях і повноваженнях центральних органів виконавчої влади жодним словом не згадано просоціальний діалог і необхідність співпраці. Тобто не передбачено їх повноваження щодо здійснення соціального діалогу та взаємодії з всеукраїнськими профспілками й організаціями роботодавців із питань вироблення та реалізації державної соціально-економічної політики у сфері соціально-трудових відносин, оплати й охорони праці, соціального захисту. На думку профспілок, це є технічною помилкою, адже відповідні повноваження Уряду в цій частині визначено Законом України «Про Ка-

бінет Міністрів України» (стаття 20), прийнятим 24 грудня 2010 року Законом «Про соціальний діалог в Україні», іншими законодавчими актами та підтверджено багаторічною практикою. Голос наймасовішої громадської організації країни почуто: у зв'язку із Зверненням ФПУ, керівників всеукраїнських профспілок до Президента України та у відповідь на лист до Прем'єр-міністра України заступника Голови ФПУ Григорія Осогового Глава Уряду Микола Азаров дав доручення міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади врахувати пропозиції профспілок під час підготовки проектів положень про ці органи.

ВЛ. ІНФ.

“
Соціальний діалог відповідає практиці країн європейського світовариства, широко пропагується МОП та закріплений у національному законодавстві.

ПРОФСПІЛКИ – ДІТЯМ

Федерація профспілок Черкаської області, обласні галузеві профоб'єднання 6 та 7 січня 2011 року провели 8 благодійних різдвяних ранків для понад 2,5 тис. дітей із малозабезпечених сімей. Кожна дитина, присутня на святі, відчула різдвяну атмосферу, стала активним учасником театралізованої вистави, подарованої артистами міського академічного театру ляльок Черкаської області, й отримала подарунок від профспілок. Зі святами дітлахів та їхніх батьків привітали голова Федерації профспілок Черкаської області Петро Шевченко, митрополит Черкаський і Канівський Софроній, голови обласних галузевих профоб'єднань і представники Української православної церкви.

ФПО,
М. ЧЕРКАСИ

ПІДШЕФНІ ОТРИМАЛИ ПОДАРУНКИ

Напередодні новорічних та різдвяних свят начальник столичної Державтоінспекції Анатолій Куринний разом із підлеглими за підтримки міліцейської профорганізації відвідали підшефний дитячий будинок «Берізка». Тут виховуються 86 дітей-сиріт віком від одного до чотирьох років, від яких відмовилися батьки, причому більшість із них хворі на гепатит С, а також є ВІЛ-інфікованими. Звісно, дітлахи з неприхованою радістю сприйняли візит інспекторів ДАІ, тим більше, що

прийшли до них не з порожніми руками – принесли соки, солодощі. На обличчях малечі сяяли щирі посмішки, вони із задоволенням співали й танцювали для дорогих гостей. Малюки обміняли інспекторів, уважно розглядали зірочки на погонах, нагрудні знаки. А проводжали гостей оплесками, з довірою потискаючи їм руки на прощання, сподіваючись на нові зустрічі.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ УДАІ М. КИЄВА

ПРИВАТИЗАЦІЯ

АДАПТАЦІЯ ДО РИНКУ

Чергова програма приватизації, презентована Фондом держмайна влітку 2010 року, містить два законопроекти – про державну програму приватизації, а також про внесення деяких змін до законодавства України, що стосуються питань приватизації. Що наспереду турбує Федерацію профспілок, так це збереження і покращення рівня соціального захисту працівників. Бо нині вже можливо реально оцінити наслідки «ручної» приватизації в останні 18 років, коли нових власників отримали понад 125 тис. об'єктів комунальної і державної власності.

Про все це йшлося на фаховій нараді, яка відбулася 11 січня у стінах Будинку спілок. Серед членських організацій ФПУ більшість так чи інакше стикалася з приватизацією, а кажучи сучасною мовою – корпоратизацією підприємств. Великий бізнес у владі, очевидно, процеси «роздержавлення» доведе до логічного кінця, адже зазначена програма приватизації передбачає оптимізацію частки державного

сектору майна в умовах ринку. Тож у період «великої приватизації», який розпочнеться вже цього року, держава ризикує позбутися впливу на стратегічний сектор виробництва – у програмі передбачено збільшити рівень капіталізації державного сектору втретє до 2014 року за рахунок приватизації стратегічно важливих підприємств, що дозволить залучити до держбюджету близько 50-70 млрд гривень.

Відтак ФПУ планує ініціювати укладення Меморандуму про співпрацю у сфері реформування відносин власності на тристоронній основі з ФДМУ і Державним агентством України з управління державними корпоративними правами та майном. А також розробити низку дієвих рекомендацій членським організаціям та первинкам в умовах приватизації і запровадити навчальну програму із виховання професійних медіаторів на рівні галузей та регіонів.

НАТАЛІЯ ЛЕВІНА,
«ПВ»

СВЯТО

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ «ДЯКУЮ»

11 січня відзначалася найвчливіша дата у році – Всесвітній день «Дякую» (International Thank You Day). Це свято з'явилося з ініціативи ООН та ЮНЕСКО і вже вчетверте відзначалося в Україні. Цього дня важливо подякувати усім близьким та рідним, тим, хто поруч із вами, та тим, хто вам небайдужий. Адже слова вдячності мають магічні властивості, з їх допомогою люди дарують радість один одному й виявляють увагу.

Минулого року до Федерації профспілок України та профспілкових органів усіх рівнів звернулися тисячі людей з наболілими питаннями та проблемами, що потребували вирішення. Профспілки надали необхідну інформаційну, організаційну та юридичну допомогу, за що їм подякували працівники та члени їхніх сімей. Тож усім, хто підтримує профспілковий рух в Україні, ми щиро дякуємо! Щастя вам!

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ГОЛОШЕННЯ

Центральний комітет профспілки працівників суднобудування України повідомляє, що 22 грудня 2010 року у м. Києві відбувся X Пленум ЦК профспілки. Пленум прийняв постанову № 10-1 «Про проведення V з'їзду Профспілки працівників суднобудування України», в якій постановив скликати V з'їзд Профспілки працівників суднобудування України з 16 до 17 березня 2011 року в м. Києві. Також Пленум ЦК Профспілки затвердив проект порядку денного з'їзду.

МИКОЛА БУТЕНКО,
ГОЛОВА ПС ПРАЦІВНИКІВ СУДНОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ

ЛЮДСЬКОЮ МОВОЮ

Профспілки ініціюють покращення норм харчування для закладів оздоровлення й відпочинку дітей

ВНУТРІШНЄ ЖИТТЯ

На першій щорічній апаратній нараді у ФПУ традиційно було розглянуто широке коло актуальних питань: підготовка до з'їзду ФПУ, реакція органів влади на звернення профспілок, низка запропонованих урядових новацій, аспекти співпраці з міжнародними організаціями. Зупинимося на головних моментах обговорення.

І ЗНОВУ ІНІЦІАТИВА – ВІД ФПУ

Не вдаватимемося до лощуку зайвих аргументів на підтвердження прописної істини стосовно того, що діти – наше майбутнє. Це чудово розуміють у наймасовішій громадській організації країни, тож відпочинку й оздоровленню дітей тут приділяють якнайбільше уваги. Напередодні Нового року, нагадаю, у Великій залі Будинку спілок було урочисто підбито підсумки Всеукраїнського огляду роботи профспілок і трудових колективів на кращу організацію оздоровлення й відпочинку дітей і підлітків 2010 року. Найактив-

ніші організації та найзаявтіші організаторів дитячого оздоровлення було нагороджено пам'ятними подарунками. На жаль, не всі змогли прийти до столиці, тож у Федерації залужені нагородити передають у регіони – аби достойники одержали свої відзнаки на місцях.

Разом з тим уже розпочалася підготовка до нового оздоровчого сезону. Зокрема, у ФПУ ініціюють змінити норми харчування для закладів оздоровлення й відпочинку дітей і підлітків. Поки триває унормування позицій із відповідними міністерствами. Але ще під час Всеукраїнської наради з підсумків оздоровлення та відпочинку дітей 2010 року одностайно було підтри-

мано ідею запровадження національного стандарту харчування. Крім того, в управлінні культурно-масової, спортивної роботи і молодіжної політики апарату ФПУ триває підготовка до Всеукраїнського семінару-навчання організаторів оздоровлення й відпочинку дітей і підлітків, який заплановано провести вже у лютому.

Є ГОТОВНІСТЬ ДО ДИСКУСІЙ!

«ПВ» уже інформували, що вітчизняний Кабмін відреагував на настійливі рекомендації профспілок провести широке обговорення соціально значущих питань. Відтак було прийнято розпорядження Уря-

ду «Про проведення публічного громадського обговорення системних соціально-економічних реформ». Адже відповідно до норм Генеральної угоди глобальні питання, що стосуються економічних і соціальних прав працівників, не можуть вирішуватися без діалогу влади з профспілками та об'єднаннями роботодавців.

Відтак у країні розпочинається широке обговорення подальшого удосконалення податкового законодавства, проектів Трудового та Житлового кодексів, реформи пенсійної системи. У публічних дискусіях мають взяти участь представники різних соціальних груп, аби максимально було враховано думку громадськості. Безперечно, активно і ґрунтовно готуються до таких публічних обговорень і у ФПУ.

Зокрема, проаналізувавши проект Житлового кодексу, спеціалісти Федерації пропонують блокувати документ у запропонованому вигляді – через його слабку соціальну спрямованість. Адже детальний аналіз цього основоположного документа засвідчив, що він не несе нічого позитивного порівняно з нині діючим житловим законодавством.

ВЕДУЧИЙ РУБРИКИ
ВОЛОДИМИР ПОЛТАЄВ,
«ПВ»

МИКОЛАЇВЩИНА – З НОВИМ ГОЛОВОЮ

Як відомо, кадри вирішують усе. Тож вважаємо за необхідне поінформувати спілчанську громаду, що 5 січня 2011 року відбулося позачергове засідання Миколаївської обласної ради профспілок. Замість Маргарити Сапожнікової, яку було призначено заступником Миколаївського міського голови, головою облпрофоб'єднання обрано Юрія Толмачова, який до цього обіймав посаду заступника голови Миколаївської облпрофради. Принагідно хотілося б побажати Маргариті Олександрівні й на цьому відповідальному робочому місці не залишатися осторонь проблем профспілкового руху, а Юрію Петровичу – гідної і продуктивної роботи на новій посаді. Й, звісно, плідної співпраці з медіа, у тому числі – з «Профспілковими вістями». Зі свого боку маємо нагадати, що сторінки газети завжди відкриті для інформації профспілкових колег із регіонів, а наші кореспонденти готові вийхати на місця. Ми не тільки завжди готові «перемити» кістки нечесним роботодавцям або несумлінним можновладцям, а й повз приклади, гідні широкої популяризації, не проїдемо. Бо ж, зрештою, ми всі робимо одну справу – захист людини праці має бути нашим основним рушійним чинником.

Григорію Васильовичу, як склалися відносини соціальних партнерів із появою НТСЕР?

— Якщо до 2006 року діалог із виконавчою владою будувався на договірних засадах, прописаних у Генеральній угоді, то за останні 2-3 роки вибудовано правову основу взаємодії з органами влади на тристоронній основі. У 2008 році прийнято Закон «Про Кабінет Міністрів України» і затверджено регламент Кабінету Міністрів, якими Уряд фактично визнав себе учасником діалогового процесу та відповідальним за взаємодію з організаціями профспілок і роботодавців у питаннях вироблення й реалізації соціально-економічної політики. Уповноважені представники спільних представницьких органів профспілок і роботодавців почали брати участь у роботі урядових комітетів і засіданнях Кабміну. А 23 грудня 2010 року Верховна Рада ухвалила Закон «Про соціальний діалог в Україні».

— Профспілкова думка сьогодні затребувана?

— За тиждень на урядових комітетах розглядається близько 50-60 проектів законів, постанов і розпоряджень, які передаються на розгляд Кабміну. Приблизно четверта частина з них стосується сфери праці, або соціального захисту. Минулого року фахівці ФПУ опрацювали більш як 1700 різноманітних нормативно-правових документів, у тому числі у рамках Генеральної угоди, звернень міністерств і профільного комітету ВР. Це величезне навантаження, але слід «бути напоготові». Більшість із документів потребує експрес-аналізу або детального обговорення, а часом і негайного реагування членських організацій ФПУ чи СПО профспілок, аби не допустити погіршення соціально-економічних умов працівників чи звуження повноважень профспілок на представництво і захист їхніх прав та інтересів.

— Як часто профспілкам доводиться попереджувати чи виправляти «помилки» Уряду?

— Таке періодично трапляється. Тому ми встановили чіткий контрольний механізм, аби проект, що дуже важливий для трудящих, проходив попереднє обговорення у профспілках. Якщо цього не відбувається, порушимо питання про повернення документа на повторний розгляд чи проведення додаткових консультацій. Іноді приймається

пропозиція профспілок, іноді – компромісні варіанти. Так, під час розроблення положення про участь громадськості в обговоренні і прийнятті державних рішень я двічі на засіданнях урядового комітету, так би мовити, блокував подальше проходження проекту постанови Кабміну, розробленого Міністерством юстиції. Зрештою ми домоглися певних коригувань.

На жаль, є і такі випадки, коли пропозиції профспілок не враховуються. Так було на засіданні Кабміну, коли встановлювався розмір тарифної ставки працівника першого розряду бюджетної сфери у 2011 році на рівні 613 грн. Відповідно до законодавства України він має дорівнювати розміру мінімальної заробітної плати. Цього не відбувається з огляду на економічну кризу. Я нагадав, що під час підписання Генеральної угоди сторони соціального діалогу домовилися, що із зростанням економіки і збільшенням доходної частини держбюджету тарифна ставка має наблизитися до розміру мінімальної заробітної плати. Однак ми змушені констатувати, що з 1 січня цього року збільшилася розрив мінімальної ставки стосовно розміру мінімальної зарплати на 6 гривень, тобто Уряд не виконує свої зобов'язання за Генеральною угодою. Очевидно, потрібні більш активні дії спілчан.

— Соціальний діалог і протестні акції можуть уживатися?

— Вони мають уживатися, коли вже випробувані всі інші варіанти вирішення проблеми. Соціальний діалог – це коли сторони одна одну чують. Коли ж після переговорів не досягнуто домовленостей, коли влада ігнорує голос народу, необхідно її «підштовхувати» до розуміння проблеми. Якщо влада дійсно народна, дослухається до народу, який, власне, наділив її повноваженнями здійснювати від свого імені управлінські функції, вона буде реагувати, відходити від містечкових підходів і вузького мислення посадових осіб, які недооцінили суспільні загрози або суспільні потреби.

— Хто більше зацікавлений у соціальному діалозі?

— Зацікавлені обопільно. Соціальні домовленості дають змогу країні розвиватися без потрясіння. За стабільного розвитку влада має змогу дивитися на роки вперед, бізнес – планувати економічну діяльність, профспілки зацікавлені у робочих місцях і гарантіях зайнятості. Нестабільність, у свою чергу, – це втрати для всіх. Я сказав би, є лише

ЕВОЛЮЦІЯ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ

Наприкінці року на тлі уваги суспільства до соціально-економічних реформ досить скромно, без офіційних заходів, зустріла своє п'ятиріччя Національна тристороння соціально-економічна рада (НТСЕР) – головний «атрибут» соціального діалогу і найважливіший орган соціального партнерства в Україні. Ідея створення такої організації виникла за надзвичайно критичних обставин. У 1992 році, коли інфляція підсочила на тисячі відсотків і Україна занурилася у масові страйки і всеохоплюючу конфронтацію, профспілки і тодішній Президент Леонід Кравчук почали шукати вихід із ситуації за столом переговорів. Наслідком домовленостей стало створення Національної ради соціального партнерства. А президентським указом від 29 грудня 2005 року її було перетворено на НТСЕР, до компетенції якої входило узгодження питань економіки і соціально-трудова сфери. Про розвиток соціального діалогу в Україні розповідає заступник Голови ФПУ Григорій Осовий.

два варіанти: виграють усі чи програють усі.

— Яка країна є «зразком для наслідування»?

— Зразком може бути Франція, де соціально-економічну раду створено ще у 1925 році. Її повноваження визначені у Конституції. Орган відрізняється від української моделі. До його складу, крім профспілок, входять представники різних громадських організацій, і там немає представників уряду. Саме рада готує пропозиції, а парламент і уряд їх розглядають. Якщо підтримують – втілюють у життя або ж організовують дискусії з представниками громадянського суспільства для коригування пропозицій, які не узгоджуються з політикою уряду, проводять широкий суспільний діалог.

— А у нас громадські організації будуть залучатися до соціального діалогу?

— Ми сьогодні на шляху змін формату соціального діалогу, а точніше, на роздоріжжі: розширювати повноваження діючої Національної ради чи реформувати її за новою формулою – «3+1», тобто, окрім профспілок, Уряду й роботодавців, ввести до її складу як асоційованих членів інші громадські організації. Їх надзвичайно багато в Україні – лише на національному рівні близько 2,5 тисячі. І саме це є проблемою, насамперед технічною: як провести, скажімо, їхню делегування до ради, і як визначити, хто з них більш «значущий». З іншого боку, серед колег-профспілковців є побоювання, що розширення формату НТСЕР призведе до «розмивання» представництва в раді самих профспілок. Проблем у суспільстві дуже багато, і кожна соціальна, професійна група чи група інтересів буде намагатися ставити власні на перший план. Наслідком цього може бути послаблення впливу профспілок на Уряд і зниження рівня вирішення трудових питань.

Однак я впевнений: наша модель соціального діалогу буде еволюціонувати – або як в Росії, де інституції діють паралельно: сфера праці та інші сфери життєдіяльності, або як у Франції, коли в соціально-економічній раді діють різні секції, які розглядають актуальні для громадян країни питання, готують і подають відповідні пропозиції органам влади, проводять попередню громадську експертизу законодавчих актів, тощо.

ЛІЛІЯ СОКОЛОВА,
МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

Повний текст читайте
на нашому сайті:
psv.org.ua

МЕТОДОЛОГІЯ

ФІЗИЧНА ВЕЛИЧИНА,
ЯКОЇ НЕ ІСНУЄ

Комунальні послуги нараховуються відповідно до кількості квадратних метрів житла.

Фізична величина у прив'язці до ваших квадратних метрів говорить про те, що двірник або сантехнік виконує роботи із обслуговування цих метрів. Але ж це не є науково обґрунтованим. Ця методологія застаріла. Житловий кодекс УРСР, яким вона передбачена, приймався, коли не було приватного житла. Нині цю норму необхідно переглянути. Слід говорити про послугу, яка надається. Якщо це тепло, то йдеться про гікалорії. Якщо мова про прибирання прибудинкової території, то має існувати акт про виконані роботи відповідно до кадастру власності цієї території. Насправді нічого цього немає. Зараз ніхто не здатен визначити, яка тери-

торія міста є прибудинковою територією, якщо тільки не йдеться про нові забудови. Але усе ж такі хтось продовжує щось десь прибирати, з огляду на кількість ваших квадратних метрів. Це нонсенс. До того ж у різних ЖЕКів нестача фахівців сягає від 20 до 40%. Про які послуги взагалі можна говорити, якщо нема кому їх надавати?

Ми маємо підходити до оплати комунальних послуг через парадигму, що ми є замовниками цих послуг. Ми маємо споживати й оплачувати те, що самі замовили, а не те, що нам дають. Ми маємо здійснювати попередню оплату за те, що хочемо спожити. Тоді не виникатимуть борги. У боргах приховано складову, яка дає змогу наживатися людям, не чистим на руку.

ВАСИЛЬ СЛІПАРЕНКО,
ГРОМАДСЬКИЙ
ІНСПЕКТОР ЖЖК

ПРИВАТ

УБЕЗПЕЧИЛИ ІНФОРМАЦІЮ

1 січня набув чинності Закон України «Про захист персональних даних». Наразі у журналістських колах точаться суперечки з приводу того, що цей Закон може обмежити права журналістів. Згідно з ним може бути заборонено віднесення персональних даних певних категорій громадян або їх вичерпного переліку до інформації з обмеженим доступом.

Як повідомили «ПВ» у Головному обчислювальному центрі КМДА, для житлово-комунальної сфери це означає, що у платіжних документах не можна зазначити ім'я власника житла. Отже, коли ви отримаєте першу у цьому році платіжку – не дивуйтеся. У ній буде зазначена лише адреса та номер особистого рахунка платника.

ПРО ГОЛОВНЕ

ЗДРАСТУЙ, ПЕНЯ!

У 1996 році Верховна Рада прийняла закон, який скасовував нарахування пені на житлово-комунальні послуги, прописаної у Житловому кодексі УРСР, який діє і нині. А в 2010-му та ж ВР попереднє рішення відмінила.

Розмір пені становив 0,01% на день від заборгованої суми та не міг перевищувати розмір самої квартплати. Кошти були мізерними і не могли вирішити фінансові проблеми ЖЕКів. Пеня, насамперед, мала стимулювати людей до вчасної оплати.

Законом України, підписаним Президентом 17 грудня, скасовується дія Закону «Про тимча-

сову заборону стягнення з громадян України пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги». Це означає, що з 1 січня 2011 року на несвоєчасно оплачені житлово-комунальні послуги має нараховуватися пеня, яку, фактично, ми сплачуватимемо після 20 лютого 2011 року.

У новому Житловому кодексі, який депутати мають розглянути і при-

йняти найближчими днями після святкових канікул, пеню передбачено у розмірі 0,1% на день від суми оплати, і вона може зростати нескінченно. Але ж доти, доки кодекс не прийнято, ЖЕКі не матимуть права ці нарахування здійснювати. Відкритим лишається питання, чи встигнуть парламентарі прийняти цей закон, адже він містить чимало спірних моментів, через які процес може затягнутися. Якщо ж кодекс не буде введено у дію, а платіжку з пенєю ви отримаєте, то можете сміливо вимагати від ЖЕКу або районного управління житлового господарства пояснень у письмовій формі стосовно фальсифікації та звертатися до суду.

Пеня має стимулювати населення оплачувати вчасно.

ДО РЕЧІ

ХТО НАЙЗЛІСНІШИЙ НЕПЛАТНИК?

А тим часом у профспілці ЖЖК висловлюють занепокоєння катастрофічним становищем працівників і занепадом галузі. Лише населення заборгувало комунальникам 10,5 млрд грн – і це не враховуючи підприємства, школи, лікарні. Навряд чи цю суму можна хоч якось зіставити із сумою всеукраїнської заборгованості із зарплати – 1,3 млрд грн. Навіть якщо в один день усі працівники отримають заборговану зарплату та сплатять борги за комунальні послуги, це буде лише десятою частиною необхідного. До речі, як показує досвід, саме люди із середнім достатком набагато сумлінніше ставляться до оплати рахунків. Владі слід пильнувати за злісними неплатниками, борги яких сягають десятків тисяч гривень через те, що їм, м'яко кажучи, не хочеться стояти в черзі в Осцдабнку.

...А У КИЄВІ ПЕНІ НЕ БУДЕ

Про це повідомив перший заступник голови КМДА Олександр Мазурчак. Столичні очільники скористалися перевагами Закону «Про столицю» та винайшли власний спосіб стимулювання своєчасної оплати послуг ЖЖК. Нові підвищені тарифи на комунальні послуги у Києві почнуть діяти з 1 лютого 2011 року. Кияни, які сумлінно сплатять по рахунках до 20 березня, наступного місяця дістануть знижки. За опалення та гаряче водопостачання вони зможуть сплачувати на 6% менше, за утримання будинків та прибудинкових територій – на 10% менше. До того ж пан Мазур-

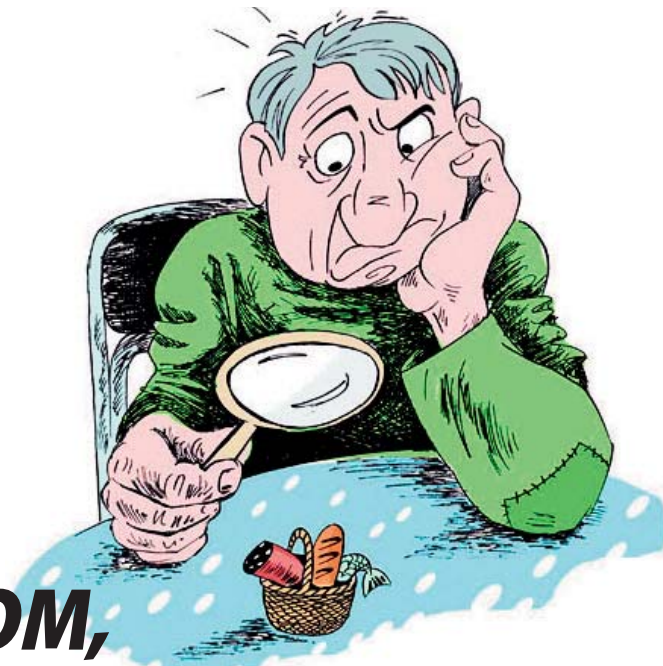
чак зазначив, що встановлення індивідуальних теплових пунктів у будинках дасть змогу скоротити витрати на опалення та водопостачання до 35 відсотків. Зростає кількість громадян, які мають право на субсидію. КМДА доведеться покривати ці витрати за рахунок міського бюджету і вже у лютому, за словами Олександра Мазурчака, на ці потреби буде виділено 3 млн гривень. Але ж ці гроші не беруться нізвідки. Так або інакше, витрати ляжуть на плечі киян, які працюють і сплачують податки.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
НАТАЛІЯ ЛЕВІНА,
«ПВ»

НЕПРОЖИТКОВИЙ МІНІМУМ

Усі ми часто чуємо термін «прожитковий мінімум», багато хто навіть знає, скільки він становить у грошовому еквіваленті, і абсолютно всі впевнені, що прожити на такі гроші в нашій країні просто нереально... Телеексперименти це лише підтверджують. А, між іншим, прожитковий мінімум є базовим показником в усій системі соціального забезпечення. Він покладений в основу визначення розмірів мінімальної зарплати та мінімальної пенсії за віком, різних соціальних допомог, стипендій тощо. Рівень життя громадян можна оцінити саме за розміром прожиткового мінімуму, який встановила держава.

ФПУ запропонувала розширити вміст споживчого кошика, включивши до нього витрати на будівництво, купівлю або оренду житла, платні послуги освіти, витрати на оздоровлення, утримання дітей у дошкільних навчальних закладах, платні медичні послуги тощо – всього 37 позицій.

З ТЕЛЕФОНОМ, АЛЕ БЕЗ ДАХУ НАД ГОЛОВОЮ

УПЕРШЕ ЗА 10 РОКІВ СПОЖИВЧИЙ КОШИК БУДЕ ОНОВЛЕНО

Про гуманність влади (будь-якої – нової чи старої, колишньої чи позаторішньої, усіх кольорів і відтінків) в Україні говорити не доводиться. Та й хіба можна назвати гуманними керманців, які визначають для своїх громадян місячні норми споживання, скажімо, сала... у 165 грамів? Так, так, я не помилилася – саме така норма традиційно улюбленого українського продукту уже 10 років є достатньою при обрахунку прожиткового мінімуму на місяць.

Для встановлення прожиткового мінімуму застосовують такий головний принцип: мінімальний споживчий кошик, який можна придбати на цю суму, повинен забезпечувати не лише харчування згідно з фізіологічними нормами, а й достатню кількість сезонного одягу, соціальний і духовний розвиток особистості. А що маємо насправді? Розрахунок споживчого кошика у нас не тільки не відповідає життєвим потребам людини, а й є цілком нелегітимним. Запитаєте, чому? Бо ще й досі для розрахунку прожиткового мінімуму використовується мінімальний набір продуктів, товарів та послуг, затверджений у 2000 році. Хоча згідно із Законом України «Про прожитковий мінімум» цей споживчий кошик повинен оновлюватися не рідше одного разу на п'ять років.

А як можна при обчисленні прожиткового мінімуму не враховувати життєво необхідних витрат на будівництво, купівлю чи винаймання житла, на освіту, оздоровлення, утримання дітей у дошкільних навчальних закладах, платні медичні послуги тощо? Виявляється, можна! Можна не враховувати й прибутковий податок для фізичних осіб, і регіональні відмінності цін на продовольчі та непродовольчі товари. І ще багато-багато іншого...

Федерація профспілок України уже багато років поспіль говорить про неадекватність набору мінімального споживчого кошика. Про це свідчать і щомісячні розрахунки фактичного розміру прожиткового мінімуму на основі даних про рівень споживчих цін, які проводить Міністерство праці та соціальної політики. Так, приміром, офіційна величина прожиткового мінімуму в середньому на одну особу,

2 підручники на рік

передбачено в нинішньому споживчому кошику для дітей.

встановлена з 1 жовтня 2010 року, була занижена порівняно з фактичним розміром прожиткового мінімуму в листопаді для працездатної особи на 17,1 відсотка. І це лише згідно з існуючим набором споживчого кошика. Якщо ж визначити прожитковий мінімум, включивши в набір ще й оплату житлово-комунальних, медичних та інших послуг, тобто врахувавши пропозиції ФПУ, різниця між фактичним і офіційно встановленим прожитковим мінімумом була б значно більшою!

До останнього часу проекти нового споживчого кошика «блукали» міністерствами та відомствами і губилися в їхніх кабінетах. І ось нарешті в новій Генеральній угоді на 2010-2012 роки вдалося прописати норму про внесення у грудні 2010 року на розгляд Кабінету міністрів проекту нового набору продуктів харчування, непродовольчих товарів та послуг для визначення прожиткового мінімуму. У жовтні 2010 року розпочала свою роботу тристороння експертна комісія із проведення науково-громадської експертизи нових наборів споживчого кошика за участю представників влади, профспілок і роботодавців – по 4 особи від кожної сторони. Вона розглянула й обговорила пропозиції соціальних партнерів щодо оновлення структури та обсягів споживання наборів і послуг для розрахунку базової соцга-

СПРОБУЙТЕ ВИЖИТИ!

- Яйця 220 штук на рік (2/3 яйця на день)
- М'ясо птиці 14 кг на рік (38 г на день)
- Свинина 8 кг на рік (21 г на день)
- Гречка 2 кг на рік (5 г на день)
- Дві сукні на 7 років
- Одна куртка на 4 роки
- П'ять трусів на 2 роки
- Ковбаса 9 кг на рік (24 г на день)
- Фрукти і ягоди 60 кг на рік (164 г або півтора яблука на день)
- Одна краватка на 10 років
- Сім пар шарпеток на рік
- Картопля 95 кг на рік (260 г на день)
- Цукор 24 кг на рік (65 г на день)
- Сало 2 кг на рік (5,5 г на день)
- Хліб 39 кг на рік (106 г на день)
- Макаронні вироби 4 кг на рік (10 г на день)
- Одні джинси на 3 роки

рантії. Але оскільки рішення цієї ради приймаються простою більшістю голосів, то профспілки часто залишалися наодинці зі своїми пропозиціями.

Головна вимога ФПУ – включення в споживчий кошик накопичень на купівлю житла. Адже сьогодні безкоштовне житло вже нікому не дають, тож прожитковий мінімум має передбачати можливість накопичити хоча б на мінімальну житлоплощу. У ФПУ також вважають неактуальним сьогоденній набір побутової техніки й електроприладів і вимагають «освіжити» кошик. За даними Держкомстату, практично 90%

родин забезпечені пілососом, тому він має стати складовою стандарту мінімального рівня життя українця. Так само предметом масового вжитку сьогодні є мобільний телефон, і його теж варто включити в структуру прожиткового мінімуму.

Також профспілки наполягають на виконанні рішення Конституційного Суду України від 22.05.2008 № 10-рп/2008 про внесення на розгляд Верховної Ради законодавчих пропозицій щодо збільшення прожиткового мінімуму на розмір ставки податку з доходів фізичних осіб і введення їх у дію з 2012 року.

Наприкінці року тристороння експертна рада завершила свою роботу. Із 37 пропозицій ФПУ щодо формування споживчого кошика враховано близько 30. Зокрема, вдалося досягти помітних зрушень в обрахуванні норм для дітей, непрацездатних осіб. Скорочено строки користування одягом за різними позиціями на 1-2 роки, збільшено кількість комплектів у межах одного набору. Відтепер для середнього українця нормою буде оснащений антенний телевізор із діагоналлю 51 см, а не 36, як було раніше. У новому споживчому кошику також передбачені витрати не лише на стаціонарний телефонний зв'язок, а й на придбання власне телефонного апарата. Але найголовніші вимоги профспілки залишилися невиконаними: не вдалося включити до набору товарів і послуг витрати людей на придбання або оренду житла, платні медичні послуги, оплату освіти.

Узгоджений соціальними партнерами набір товарів та послуг ще має затвердити своєю постановою Кабмін. Після цього прожитковий мінімум на 2011 рік повинен істотно підвищитися. Головне, щоб не повторилася ситуація п'ятирічної давнини, коли експертна рада нові набори погодила, але Кабмін їх так і не затвердив.

Тим часом закладений у Держбюджеті-2011 прожитковий мінімум знову обрахували на основі споживчого кошика десятирічної давнини.

ІННА СИРОЇД,
«ГВ»

ЗА НАШЕ ЖИТО НАС БИТО

**ПРИНИЖЕНИЙ
УЧИТЕЛЬ – ГОРЕ
ДЕРЖАВИ**

...Передісторія подій, про які йтиметься, починається з часів здобуття незалежності нашою державою, коли політикам було не до шкіл, дітей і учителів, адже почався період великого розподілу («прихватизації»). А щодо утримання будівель і матеріально-технічного забезпечення навчальних закладів – то такої «розкоші» провадні мужі собі не дозволяли. А дітей треба ж учити!

Тож обов'язки ці помалу переклали на плечі вчителів. Спочатку були прохання до батьків допомогти підблиту чи підфарбувати в класі, потім – благаючи здати кошти на ремонт класу і школи, далі – на вікна, меблі, освітлення, каналізацію тощо. Офіційно це робота батьківського комітету, а насправді – обов'язки вчителя, якого перетворили на рекетира, а одночасно – штукатура-малюра. При цьому не раз звинувачуючи в корупції.

Безпрецедентний випадок сколихнув місто Очаків, що на Миколаївщині. В Очаківській ЗОШ № 2 ім. П. П. Шмідта учителя Любов Люту звільнили за ст. 40 п. 3 КЗпП України. Головною причиною стало те, що вчитель із батьками 6-Б класу, зробивши зразково ремонт в кабінеті, не вгодила адміністрації зі строками виконання, кольором стін, а пропозиція про жалюзи перетворилася на цілу баталію. І, нарешті, Любов Анатолівна здійснила свій найбільший «злочин» – нагадала одному з учнів, на прохання батьківського комітету, що його батьки не здали до цього часу гроші на ремонт. І почалось... Правда, непорозуміння можна було б уникнути, якби не втручання начальника міськво Р. Земляної, яка викладає історію в цій

школі. Через особисту неприязнь вона почала згадувати Любові Анатолівні такі «злочини», про які кухарки рідко на кухні балакають. Голова комісії, яка розглядала цю конфліктну ситуацію, заступник міського голови А. Берсан перевів непорозуміння в ранг злочину й запропонував розрахувати вчителя за статтею, що і швиденько зробила директор школи О. Яровенко наступного дня. За наше жито та ще нас і бито. Якби пан А. Берсан, що відповідає в місті за освіту, начальник міськво Р. Земляна, виконуючи свої прямі обов'язки, організували ремонт приміщення школи й класів, забезпечили навчальний заклад меблями і шторами, то Л. Люта не бігала б усе літо у свій кабінет, контролюючи ремонт і дрібні допоміжні роботи, не мозолила б очі директорів, не нагадувала б учням про кошти на ремонт, спокійно відпочила б у відпустці і не мала б сьогодні головного болу.

Прикро, але це не поодинокі факти, система. У ЗМІ наші державні мужі розповідають про безплатну освіту, тож і хай роблять її безплатною, а якщо не вміють – то хай буде вона офіційно платною, бо освіта давно вийшла за рамки безплатного навчання і стала гідвигною для зловживань.

**Шановний міністре освіти і науки України
Дмитре Табачник!
Шановний голово Центрального комітету
профспілки працівників освіти і науки
Георгію Труханов!**

Просимо виникнути в дану ситуацію, звільнити учителя від обов'язків, які не передбачені законодавством ні України, ні іншої держави! Допоможіть Любові Лютій відновити свої професійні й людські права. Дайте правову оцінку діям директора школи О. Яровенко, начальниці міськво Р. Земляної, заступника міського голови А. Берсана. І будьмо оцінювати вчителя за результативність навчально-виховного процесу, за творчість і любов до дітей, а не затоптуватимемо його все далі в багно! Бо принижений учитель – це сирій, хамовитий учень, це обмежене, сповнене терактами, моральним виродженням суспільство.

**Г. НАЛАПКО,
ГОЛОВА РАДИ ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
ОСВИТИ І НАУКИ М. ОЧАКОВА**

ПРОВОКАЦІЙНЕ ЗАПИТАННЯ

Вкотре розмірковуємо над питанням, чи так слід розвивати і зміцнювати дружбу між російським і українським народами, як це робить колишній президент, а нинішній прем'єр-міністр Російської Федерації Володимир Путін?

Міністр освіти і науки України Дмитро Табачник на Міжнародній конференції «Перемога над фашизмом в 1945 році: її значення для народів Схід та Заходу»

16 грудня у студії «Россія» на запитання одного з присутніх

«Чи переміг би Радянський Союз у Великій Вітчизняній війні без допомоги України?» він відповів так: «Тепер з приводу наших відносин з Україною. Я дозволю з Вами не погодитися, коли Ви зараз сказали, що якби ми були розділені, ми не перемогли б, тому що ми – країна переможців. І більш того, якщо ми подивимось статистику часів Другої світової війни, то з'ясується, що найбільший втрата у Великій Вітчизняній війні зазнала саме РРФСР – понад 70%. Це означає, що війну переделано, і, не хочу нікого ображати, але переважно за рахунок людських та індустріальних ресурсів Російської Федерації. Це історичний факт, це все є в документах».

Зауважу, що в Росії демократія чітко регулюється і дозується, а тому такі запитання керівникам рангу Путіна не ставлять просто так, їх готують і погоджують. Незрозуміло лише, для чого таке провокаційне питання? Адже навіть служба зовнішньої розвідки РФ не знайде ніде доказів того, що російський народ не зазнав найбільших людських та промислово-виробничих втрат у війні. Тож до якого рівня цинізму необхідно дійти, наскільки глибоко не любити інші народи, зневажати пам'ять мільйонів загиблих, щоб ось так роздувати імперські амбіції?

Щодо втрат у війні РФ в розмірі 70%, які назвав пан Путін, не буду заперечувати, нехай це зроблять фахівці. Але якось він уже

**ЯК ДІЛИТИ
ПЕРЕМОГУ?**

ЗІ ЩОДЕННИКА ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

6 листопада 1943 року (день визволення Києва): «Україна поруйнована, як ні одна країна в світі. Поруйновані й пограбовані всі міста. У нас немає ні шкіл, ні інститутів, ні музеїв, ні бібліотек. Загинули наші історичні архіви, загинуло малярство, скульптура, архітектура. Поруйновані всі мости, шляхи, розорила війна все господарство, понищила людей, побила, підвишала, загнала в неволю. У нас майже немає вчених, обмаль митців...».

А далі така статистика: на руїні перетворено 714 міст і селищ міського типу, понад 28 тис. сіл (250 з них спіткала доля білоруської Хатині). Тоді ж було знищено 16,5 тис. промислових підприємств, 18 тис. лікарень, майже 33 тис. колгоспів, радгоспів, МТС.

переплутав кількість росіян в Україні з відсотками – замість 17% сказав 17 мільйонів. Як розумієте, різниця велика.

А тепер скористаюся матеріалами газети «Дзеркало тижня» (автор Сергій Махун), щоб чітко сам поміркував над втратами українців у цій війні, яка двічі прокотилась нашою землею спочатку на схід, згодом на захід, і їх внеском у спільну перемогу. Українська земля, її міста і села зазнали нищення не тільки від фашистських загарбників, а й від відступаючої Червоної армії.

До кінця 1941 року німці планували захопити Москву, але їх війська застрягли на Лівобережжі України. Улітку 1942 року територія УРСР була повністю окупована фашистами. І лише 17% терито-

рії Російської Федерації зазнали окупації. У 1940 р. в УРСР проживало 41,3 млн людей, а уже в 1945 р. – лише 27,8 мільйона. Втрати цивільного населення України оцінюють в 5,5–6 мільйонів. Не повернулися з поля бою більше 2,5 млн осіб. Загальні втрати становлять 8–8,5 млн, або майже 40–44% усіх людських втрат СРСР у війні. Демографічні втрати населення УРСР загалом становлять майже 14 млн (убиті, вивезені на роботи в Німеччину і Магадан, загиблі в концтаборах тощо).

Промисловий потенціал УРСР був евакуйований на схід і працював на перемогу. У Нижньому Тагілі, куди був перевезений із Харкова завод ім. Комінтерну, за роки війни зібрано і відправлено на

фронт 35 тис. танків Т-34! Серед 11603 Героїв Радянського Союзу – 2072 українці. 32 з них цього звання удостоєні двічі. Уродженець Сумщини, легендарний льотчик Іван Кожедуб збив найбільшу кількість ворожих літаків (62!) і тричі став Героєм Радянського Союзу. Багато українців було серед командуючих фронтами, майже 300 наших співвітчизників у часи війни були генералами Червоної армії. Те ж саме можна написати про інші народи колишнього Союзу, які зробили свій внесок у спільну перемогу.

Тож для чого сьогодні на світ Божий дістають «пропаханий нафтаїном» сталінський тост «за єдиний народ-победитель», і в черговий раз нагнітати імперський шовінізм? Міряти перемогу літрами людської крові – аморально.

І зовсім незрозуміло є позиція офіційного Києва з приводу висловлювань Володимира Путіна. Представник МЗС України спромігся лише сказати, що це особиста думка Путіна. Але ж у студії «Россія» був прем'єр-міністр РФ, а не просто її громадянин Путін. То що тоді означає владне мовчання – згоду з тим, що сказав російський прем'єр, чи демонстрацію меншовартості?

**МИРОН ІВАНКІВ,
ЛьВІВ**

Голова профкому ХДАВП Михайло Погорелов

Крайній (в авіації уникають слова «останній») літак Ан-74 відлетів у листопаді 2010 року до Єгипту. За кордоном давно оцінили переваги української техніки – надійність і невибагливість в експлуатації

ГОРДІСТЬ І БІЛЬ

ЗЛІТНА СМУГА ВІЛЬНА. Ч

ОЛЕНА СУХОРУКОВА,
«ПВ»

У світі лише сім країн уміють будувати літаки, і приємно, що Україна поки що в їх числі. В авіабудівній галузі працює близько півсотні вітчизняних підприємств, що виробляють усілякі агрегати й комплектуючі, та лише два з них випускають у небо готову крилату продукцію – кийвське ДП «Антонов» та Харківське державне авіаційне виробниче підприємство (ХДАВП). Останнє «ПВ» відвідали наприкінці 2010 року.

Літакобудування – це престижно, тому що високотехнологічно. Цю істину дуже добре засвоїв, наприклад, Іран. Деякий час країна купувала літаки в Харкові, а потім організувала власне виробництво і дуже пишається цим. Україні, схоже, не до гордості. Кожен новий український уряд сприймає те, що дісталось від радянської епохи, швидше, як тяжкий хрест.

Дійсно, будувати літаки – справа витратна. Але така вже світова специфіка авіабудування, що без державної підтримки (кредитів, пошуку замовлень тощо) ці дорогі машини виробляти неможливо. Ну, де, скажіть, харківському заводу знайти покупця, який готовий як передоплату викласти 20 і більше мільйонів доларів (щоб завод міг придбати матеріали, комплектуючі, виплатити зарплату), а потім

іще й чекати на замовлення півтора року? Саме стільки часу пройде від виготовлення першої заклепки до виведення літака на злітну смугу.

От і виходить, що доки авіабудівники «навертають до своєї віри» нових можновладців, а ті, у свою чергу, проймаються патріотизмом, у Харкові вимушено сидять на голодному пайку, збільшуючи борги із зарплати. Тільки, здавалося б, на ХДАВП уклали відносини з урядом Тимошенко, «вибили» гроші під програми, закупили верстати, обладали цех фарбування, як у верхній ешелони влади заступила нова «зміна». І проблеми харківського заводу знову зависли в повітрі.

У день нашого відвідання заводу борг із зарплати на підприємстві становив три місяці, або близько 30 млн гривень. Ми раді були дізнатися перед від'їздом,

що за один із місяців з людьми обілляли розрахуватися ще до Нового року, й обіцянки дотримали. Але й досі борг залишається чималий. Як же харків'янам планувати майбутнє, якщо виробництво постійно ліхорахить, а досвідчені фахівці йдуть, отримавши від довгого очікування заробленого – до речі, дуже скромного за розміром, бо середня зарплата на заводі становить близько 2000 гривень.

**БУДУВАТИ
ВМІЄМО,
ПРОДАВАТИ – НІ**

ХДАВП серійно виробляє Ан-74 і Ан-140. Ці регіональні літаки створені для перельотів на відстань 1500–4000 км, невибагливі до умов клімату, зльоту та посадки. Їх сповна можна було б використовувати для зв'язку між українськими обласними

центрами – Київ–Запоріжжя, Київ–Львів тощо, за необхідності – переобладнати у військові або цивільні. В Ан-74, що має рампу (хвостовий вантажний люк), можна перевозити й десантувати техніку і солдатів, розмістити легковий автомобіль. Але держзамовлень – зась.

– Замовлення – наше найбільш болюче місце, – розповідає голова профкому ХДАВП Михайло Погорелов. – Той факт, що будувати літаки ми навчилися, а продавати – ні, на заводі усвідомили ще у 90-ті роки. До того періоду нашим завданням було лише виробити якомога більше машин, про реалізацію дбала держава. Пам'ятаю часи, коли ми випускали по п'ять–сім Ту-134 щомісяця. Сьогодні економічно доцільним для нас є виробництво хоча б од-

ного літака на місяць. Але ми не завжди маємо навіть таку можливість, бо держава не замовляє нічого – ані для внутрішніх перельотів, ані на експорт. Завод намагався розв'язати проблему самотужки, лише за рахунок власних зв'язків у авіаційному світі, та цього недостатньо.

Авіабудівне підприємство продовжує звертатися до уряду з проханням про держзамовлення, але на всі листи йому відповідають приблизно однаково: «Одержали, цінуємо вас, працюйте». Тим часом підприємство влаштоване так, що скільки б не було замовлень, їх все одно мало, тому що завод серійний. Неefективно закладати у величезну ванну одну деталь або обробляти верстатом-автоматом із

шпаленою продуктивністю дві-три деталі.

**ВИЗНАНІ
КРИЛОВИКИ**

Точність до мікрона важлива в кожній деталі та вузлі. Тому під кожен агрегат літака – крило, хвіст тощо існує свій стапель. Головними умовами складання є відсутність похибок, герметичність, обтічність. Адже лише уяв'ї собі, яке навантаження під час польоту має витримати передня закріплена частина корпусу, яку тут називають «ліхтар» і для якої теж існує спеціальний стапель!

З'єднуючись між собою, алюмінієві агрегати на стапелях крок за кроком усе більше нагадують літак. І якщо поглянути на цех із висоти внутрішнього балкона другого поверху, то можна налічити близько 20 майбутніх лайнерів різного ступеня готовності. Але це зовсім не означає, що кожний із них уже має замовника. Більшість машин – це наробок під гіпотетичне замовлення, тому що навряд чи покупець захоче чекати свій літак роки, поки його виготовлять із «чуля».

Харківські літаки знають у світі, цінують за надійність, бо вона перевірена

10-12

гривень

*коштує працівни-
ковій обід у завод-
ській столовій.
Борщ – 2,44 грн,
битки по-селян-
ськи – 2,68 грн,
піца – 2,77 грн,
духовий пиріжок –
0,93 грн...*

ЯК ПРОФКОМ ДИРЕКТОРА ПРИЗНАЧАВ

– У нас, авіабудівників, ніколи не виникало питання, чи потрібне Україні літакобудування, – говорить голова профкому ХДАВП Михайло Погорелов. – І ми сподіваємося, що це питання ніколи не постане перед українським урядом.
За словами голови, в профкомі заводу давно зрозуміли, що його завдання докорінно змінилися ще десять років тому. На перший план вийшла боротьба за життя підприємства, збереження його як цілісного комплексу. Саме тому, коли зайшла мова про нового директора харківського авіаційного, Михайло Васильович узавгонь на себе та в присутності діючого в. о. директора сказав заступникові міністра промполітики: «Коллектив хотів би бачити на посаді першого керівника іншу людину – М'ялицю». У міністерстві до цієї думки прислухалися, і з 2008 року Анатолій М'ялиця очолює ХДАВП. Заводчани вважають, що успішно. Але не все залежить від його таланту. Адже заводу постійно потрібні оборотні кошти. А це вже відповідальність за галузь держави. Попри фінансові труднощі на заводі зберегли соціальну сферу. Важко, але вирішуються питання спеціалістів, спецвзуття, молока. Крім того, хотілося б відзначити, що лише сильна профорганізація могла в період тримісячної заборгованості із зарплати провести звітно-виборну конференцію, вбачаючи в ній мобілізуючий захід. Михайлові Погорелову і половині профкому (складається з 26 осіб) трудовий колектив висловив довіру й обрав на новий термін.

У цеху остаточного складання планер стає літаком у повному розумінні цього слова

ЧЕКАЄМО НА НОВІ КРИЛА

часом, а у виготовленні деяких агрегатів ХДАВП взагалі довело свою безперечну перевагу. Узяти хоча б тих же іранців. Виробництво своє вони налагодили, а крила продовжують купувати в Харкові.

– Крило – найскладніший агрегат, тому що в ньому – паливо. Точність складання до мікрона забезпечує йому герметичність, правильну конфігурацію. Крила для цивільних літаків ми робимо краще за всіх, – озвучує визнаний факт Валентин Башкирев, профспілковий голова крилового цеху. На доказ сказаному він звертає нашу увагу на вже спакований агрегат із київською адресою. Цей і подібні центроплани (частина крила, що кріпиться до корпусу) харків'яни виготовляють для Ан-148, які випускає колишній київський завод «Авіант» (тепер ДП «Антонов»). Крила для Ан-140 уже чекають у цеху відправки до Ірану. Коли Росія почне виробляти у себе Ан-74, такі ж «посилки» із центропланами харків'яни відправлятимуть східному сусідові.

ЗРОСЛИСЯ З АВІАБУДУВАННЯМ

Складання фюзеляжу (корпусу) – це народження

НАЙТОЧНІШИЙ ПРИЛАД – ПІЛОТ

Складність техніки вимагає багаторівневого контролю. На першому етапі кожен робітник фіксує, яку деталь він поставив, на другому здійснюється перевірка ВТК. Наступний рівень – наземні випробування, потім – заводські льотні, після чого незалежне прийняття літака проводять військові, що працюють на заводі, але одержують зарплату в іншому відомстві. При цьому військові експерти з однаковою ретельністю перевіряють як військові, так і цивільні літаки. Злітна смуга – це те, без чого ХДАВП не було б авіабудівним заводом. І можете собі уявити, як замирає серце заводчан, коли десь знову заходить мова про ринкову вартість землі під злітну смугу та заводом. А треба сказати, що її розмір – не на користь підприємству. У свою чергу, літно-випробувальна станція – те, що робить продукцію харківських авіабудівників винятково надійною. – До здійснення літака в повітря він не вважається введеним в експлуатацію, – знайомить нас з азами своєї професії провідний льотчик-випробувач Вадим Балабан, у минулому – військовий льотчик-винищувач. – Усі серійні літаки виробляються однаково, але в повітрі вони поводяться по-різному. І пілот, перевіряючи системи в різних режимах, за 15–20 годин льотного часу повинен виявити відхилення від норми.

Усі літаки останніх років пройшли через руки Вадима, через його слух, зір і «десяте» відчуття, яке інколи виявляється найважливішим. Як і всі заводчани, цей висококласний фахівець, що ризикує життям, змушений миритися із затримками

зарплати, і з її низьким рівнем (до речі, у пілотів-випробувачів АНТК ім. Антонова зарплата в кілька разів вища). Дивлячись на цього молодого чоловіка, вкотре виникає думка, що завдяки саме таким, як він, відданим професії людям, ми можемо впевнено вирушати з пункту А в пункт Б, Харків асоціюється не лише з ринком Барабашівка та досі залишається важливим об'єктом на карті світового авіабудування. Усе це вселяє оптимізм, але на ХДАВП від держави чекають не емоцій, а чіткої перспективи.

літака в його легко впізнаваних контурах. Як і на інших ділянках, про погіршеність не може бути й мови, адже від кожного руху робітника залежить життя пілотів та пасажирів майбутнього лайнера.

– Якщо токаря ми за необхідності можемо позичити на сусідньому заводі, то складальника-клепальника – лише вивозити у власному колективі, – розповідає про унікальність заводських професій голова цехового комітету агрегатного цеху Олександр Чорненький. – Перший рік працівник ходить в учня, підприємство підтримує його зарплатою у 1500–1600 гривень. Якщо людина випрадала надії і відчула, що ця справа їй до душі, то її переводять у категорію основних фахівців із зарплатою 2000–2500 гривень.

Загалом, як бачите, технегусто. Проте на ХДАВП – близько 5 тисяч працівників, більшість яких змирилася і з невисокою зарплатою, і її невчасними виплатами. Та змирилися не тому, що не поважають себе, а просто вже не уявляють свого життя без літаків, заводу. Найдосвідченіші з них – це такі старожити, як Микола Якутін, слюсар-складальник із стажем 48 років, якого ми

зустріли в цеху остаточного складання. Половину своєї заводської біографії Микола Іванович присвятив ще й обов'язкам голови профкому цеху.

На завод його привів батько, нині тут працюють брат і сестра Миколи Івановича. Прикипів би серцем і душою до підприємства і його син, та не витримав випробування заборгованістю із зарплати. І хто вправі йому за це докоряти? З молоді на заводі затримуються лише кожен сьомий. Серед них є хлопці з вищою освітою, які перейшли з інженерних посад на робочі, що все ж таки оплачуються краще. Вростаючи в професію, пізнаючи дійсну ціну авіабудування, вони разом зі старожилками складають кістяк колективу.

У цеху остаточного складання планер (фюзеляж, крила і хвіст) зусиллями слюсарів-складальників і монтажників електроустановлення літальних апаратів стає літаком в повному розумінні цього слова. Залишається лише останній етап в його заводському житті: під звуки пісні «Ми народжені, щоб сказку зробити більшою» урочисто вийти з воріт цеху і попрямувати на літно-випробувальну станцію.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА РОБОТА

ПРО ЩО «СПІВАЮТЬ» ЦИФРИ

Головне управління статистики (ГУС) м. Києва за підсумками роботи територіальних органів статистики за перше півріччя 2010 року посіло перше місце серед регіональних управлінь. З цією приємною подією працівники вітали начальник ГУС Раїса Віленчук і голова Об'єднання первинних профспілкових організацій (ОППО) Київської міської ради та Київської державної адміністрації Віра Белей, які вручили трудовому колективу Почесні грамоти від Державного комітету статистики та ОППО. Вони сказали багато теплих слів, відзначивши працюючість і високий професіоналізм фахівців, відданість справі та ініціативність.

Щоб отримати цілісну та зрозумілу всім інформацію, треба зібрати та опрацювати великий обсяг звітності, опитувань, досліджень, переписів. Для цього

використовується широкий арсенал статистичних інструментів, якими досконало володіють працівники цієї сфери.

Головне управління статистики в м. Києві – «мозковий» центр. До його складу входить десять районних відділів. Наразі тут трудиться 352 особи. Більшість – у міському апараті, 117 – у райвідділах, що збирають і обробляють інформацію про соціально-економічний розвиток міста. Колектив – переважно молодь у віці до 40 років.

Упродовж останніх п'яти років столичне ГУС очолює Раїса Віленчук, яка в органах статистики ось уже 30 років. «Для мене цифри просто співають. А інколи – кричать, коли свідчать про негативні явища», – каже про свою роботу Раїса Григорівна. Спільно з головою профспілкового комітету Аллою Золотарьовою вони по-справжньому вболівають за справу та колектив. Про це красномовно свідчать пункти укладеного на 2010–2012 роки колективного договору, в якому прописано всі умови соціально-економічного захисту працівників.

Столичні статистики не тільки досвідчені фахівці, а й талановиті люди. Беруть участь у конкурсі «Зорепад талантів», вправляються у спорті. А які чудові вишиванки вони власноруч підготували до виставки «Вишивальні барви», організованої профспілковим комітетом ГУС із нагоди професійного свята...

ТЕТЯНА РУБАН,
«ПВ»

СЕРЕД ЛІДЕРІВ

Близько 1,5 тис. тонн усіх видів брухту і відходів із вмістом дорогіших металів переробляють тут щороку

«ЗОЛОТА» ПЛАВКА

Ще кілька років тому на Дніпропетровському державному підприємстві з переробки брухту і відходів із вмістом дорогіших металів «Дніпро-ВДМ» не могли похвалитися своїми виробничими показниками.

Ситуація кардинально змінилася після того, як у 2006 році на «капітанський місток» заступив Григорій Гуржій. Окрім вирішення суто технічних проблем новий директор велику увагу приділив кадровим і соціальним питанням.

Надійним його помічником у цій роботі став профспілковий комітет. Раніше він мав статус цехпрофорганізації вели-

кого машинобудівного об'єднання. Та оскільки підприємство тяжіє до хіміко-металургійного профілю, де інші норми з охорони праці, було вирішено ввійти до профспілки металургів і гірників. І в своєму виборі профорганізація не помилилася. До колективного договору внесені норми галузевої угоди ГМК України, що важливіші за положення Генугоди.

За короткий час завдяки взаємодії адміністрації і профкому (голова Людмила Буряченко) підприємство змінилося. Щороку тут переробляється близько 1,5 тис. тонн усіх видів брухту і відходів із вмістом дорогіших металів. Кінцевий продукт – зливки банківських ме-

талів, які надходять до Держсховища Нацбанку України, поповнюючи золотовалютні запаси держави. При цьому якість продукції і робіт відповідає міжнародним стандартам.

Розповідаючи про заводське виробництво, Григорій Гуржій добрим словом згадав про людей, які тут працюють.

Дуже важливо, що відбувається омолодження колективу, і на зміну майстрам приходять їхні вчорашні учні. Довіряють тут і молодим спеціалістам, що тільки-но одержали дипломи. А це означає, що в підприємстві є майбутнє.

ВИКТОР КОВРИГА,
ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Кілька років поспіль підприємство – серед лідерів галузі за обсягами реалізованої продукції і чистого прибутку, продуктивністю праці та рівнем зарплат.

Статистика – це і наука, і практична діяльність зі збору статистичних даних, якими на професійному рівні займається управління державної статистики.

З НАДІЄЮ В ЗАВТРАШНІЙ ДЕНЬ

Усе ще позначаються на виробничому процесі наслідки недавньої кризи. До всього ще почав підводити головний постачальник брухту – Міноборони. Якщо в 2009 році було поставлено 17 тонн металобрухту, то нинішнього про дніпропетровське підприємство ніби й забули. Тож доводиться шукати інших постачальників, нові види сировини, робота з якими потребує вдосконалення технології.

Та немає сумніву, що колектив підприємства, його профком зберуть високі темпи. Звичайно ж, вони розраховують і на підтримку з боку держави. Перспективне підприємство, яке приносить чималі прибутки, повинне жити і розвиватися.

ТРУДНОЩІ ДОЛАЄМО РАЗОМ

Незважаючи на нещодавні труднощі, вдалося уникнути скорочення робочих місць (більше того – створювалися нові). Своєчасно проводяться заходи з охорони праці. У 2009 році зарплата зросла на 25%, підвищувалася вона і в 2010 році, становлячи в середньому близько 3 тис. гривень.

На культмасову роботу адміністрація в 2010 році переахувала 2,8% фонду оплати праці. Колдоговором передбачена ціла низка додаткових матеріальних заохочень. І це неабиякий мотиваційний чинник для членів профспілки.

Спільно з адміністрацією профком вирішує нагальні питання – як ті, що стосуються всього колективу, так і окремих пра-

цівників. «Особливу увагу, зважаючи на специфіку підприємства (адже маємо справу з коштовними металами), приділяємо морально-психологічним, виховним аспектам, – розповідає голова профкому Людмила Буряченко. – Директор відповідально ставиться до виконання положень колдоговору, завжди прислухається до пропозицій профспілкового комітету. Дуже допомагає у вирішенні багатьох питань обком профспілки металургів і гірників, зокрема його голова Василь Шевченко».

Надійною опорою для профлідера в роботі є члени профкому Анатолій Дій, Марина Петрова, Ганна Курочкіна, Валентина Никифорова.

ЗЛОЧИН І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

ПЕРЕВІРКА

ЗАКОН ОЦІНИТЬ ЕКСПЕРТИЗА

Законопроект передбачено запровадження проведення Міністерством юстиції України обов'язкової антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів. Це забезпечить виявлення норм, які можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень. Такій експертизі підлягатимуть проекти законів Украї-

ни та указів Президента України, інших нормативно-правових актів, що розробляються в Кабінеті Міністрів, міністерствах та інших центральних органах влади. Для забезпечення громадського контролю антикорупційна експертиза може проводитися за ініціативи фізичних, юридичних осіб і об'єднань громадян.

«ЧОРНИЙ» СПИСОК

КОРУПЦІОНЕРІВ РЕЄСТРУВАТИМУТЬ

Передбачається ведення Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення – єдиної бази даних, в якій міститимуться відомості про всіх осіб, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень.

Такі відомості підлягатимуть передачі до реєстру у триденний строк із дня набрання відповідним рішенням суду законної сили. Функції формування та ведення реєстру покладено на Мін'юст України.

Окрім заходів кримінального та адміністративного покарання, на порушників покладатимуться обов'язок відшкодувати у повному обсязі моральну та/або майнову шкоду, збитки, яких було за-

вдано державі, фізичним, юридичним особам, права яких порушено внаслідок корупційних дій. Спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції зобов'язані щороку не пізніше 10 лютого оприлюднювати інформацію про вжиті заходи щодо протидії корупції та осіб, яких було притягнуто до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень.

Спеціально уповноважений орган із питань антикорупційної політики щороку не пізніше 15 квітня готуватиме та оприлюднюватиме у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку звіт про результати проведення заходів щодо запобігання і протидії корупції.

ЯК КАРАТИМУТЬ ЗА КОРУПЦІЮ?

У новому році в Україні після ухвалення у другому читанні діятиме новий закон про корупцію, поданий Президентом України Віктором Януковичем і ухвалений 23 грудня Верховною Радою в першому читанні. Ним буде внесено зміни в нині чинні закони. Раніше ухвалені три антикорупційні закони, які мали набути чинності з 1 січня 2011 року, Рада визнала неефективними і такими, що в окремих випадках не відповідають вимогам Конституції України.

Положення нового антикорупційного закону прокоментувала начальник юридичного департаменту Федерації профспілок України Віра Орлова.

Основна відмінність цього законопроекту від попереднього полягає в тому, що на державній службі близькі родичі не можуть бути підпорядковані один одному, а посадовці, що люблять ін-

тереси окремих компаній і беруть хабарі, загрожує в'язниці.

Також змінилися умови прийняття на роботу, – говорить Віра Орлова. – Так, кандидат на посаду чиновника зобов'язаний надати довідки про майно, доходи та фінансові зобов'язання, в тому числі за кордоном, і пройти спеціальну перевірку. Перевірятиметься достовірність даних про майно, наявність у кандидата

та його близьких родичів корпоративних прав, а також кримінальної відповідальності за корупційні правопорушення. Крім того, всі держслужбовці зобов'язані раз на рік подавати декларацію не лише про доходи, а й витрати.

Чинникам (крім категорії посадовців, яким це дозволено законом) також заборонятиметься займатися іншою оплачуваною або підприєм-

ницькою діяльністю, крім соціально значимої (викладацька, наукова діяльність, медпрактика), у позаробочий час.

У свою чергу, законопроект захищає гарантоване Конституцією держави право займатися підприємницькою діяльністю і виключає фізичних осіб-підприємців із числа тих, хто може бути притягнутий до відповідальності за корупційні правопорушення.

Під антикорупційний закон також підпадають особи, які є недержавними службовцями: аудитори, нотаріуси, оцінювачі, арбітражні керуючі, експерти, незалежні посередники, члени трудового арбітражу, третейські судді, хоча науковці вважають це питання дискусійним.

Упорядковано і питання отримання подарунків чиновниками. Зокрема, передбачено вичерпний перелік випадків, коли це робити забороняється. Крім того, подарунки, отримані посадовцями державних органів або органів місцевого самоврядування, є, відповідно, державною чи комунальною власністю.

Ще однією новациєю є те, що законом передбачено участь громадських організацій, зокрема профспілок, у різних заходах щодо запобігання і протидії корупції.

НОВОВВЕДЕННЯ:

- розширення та уточнення кола осіб, які можуть бути суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення;
- конкретизація суб'єктів, які проводять заходи для запобігання та протидії корупції;
- установлення заборони фінансування органів державної влади й органів місцевого самоврядування фізичними та юридичними особами;
- введення обмежень щодо одержання подарунків (пожертв);
- запровадження жорстких обмежень щодо підпорядкування на держслужбі близьких осіб;
- уточнення порядку проведення спеціальної перевірки;
- чітке визначення поняття фінансового контролю за доходами та витратами;
- запровадження вимог до поведінки посадовців;
- запровадження антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів;
- запровадження жорсткого механізму притягнення до відповідальності та усунення наслідків корупційного правопорушення.

АФЕРА

Далі належало б сказати «я й сам розводиться гаразд» – аби стала зрозумілою аллюзія: «Ах, обмануть мене нетрудно, я сам обманывається рад» (О. Пушкін). Загалом шахраї існували споконвіку й повсюдно. І в нас, звісно, крали й обдурювали, але колись закон усе ж поважали, його боялися, такі моральні категорії, як порядність та «правила гри» щось важливі. Донедавна. А ось нині ці категорії розтерто в порошок, бал правлять психологічний розрахунок, агресивність, винахідливість і наполегливість. Розквітли геть інші прийоми та інші прийоми. Усе це – на ґрунті безкарності та беззаконня, зневіри людей у всьому та їхньої ж довірливості, і саме тому – вразливості та піддатливості.

«ВИ – ВОЛОДАР ГОЛОВНОГО ПРИЗУ»

Чи не лунав у вашій квартирі телефонний дзвінок, коли милий жіночий голос або оксамитовий чоловічий баритон пропонував узяти участь у якомусь розпродажі (приміром, постільної білизни) або розповіді про ваше ставлення до якоїсь партії, політика, торговельної мережі, сервісного центру тощо? Передусім вражаєшся: звідки в них мій телефон?! Не сумнівайтесь, кожен з нас під пильним наглядом; так званий «старший брат» (тобто той, у кого незрівнянно більш можливості) знає не лише номер вашого телефона, а й на що хворіла ваша бабуся.

...Торік моя мама отримала чималий грубий конверт від «Поштового клубу плюс» (її адреса, прізвище і т. ін. – усе точно!), з якого стало зрозуміло, що вона виграла автомобіль-позашляховик за ціною 175 тис. гривень. Великими літерами було написано, що ви, мовляв, щасливий переможець, а дуже дрібненькими – що належить узяти участь у розігравші авто і для цього необхідно зробити замовлення товару з доданого каталогу. Товари вразили астрономічними цінами (у найближчій аптени або в ДЦ такі ж можна придбати втричі дешевше). Але щось у майже інтимному тоні листа з печатками та факсиміле директора ТОВ, генерального менеджера чомусь підкупав. Приміром, надходив такий текст: «Рішення Комітету, що надси-

лається Вам, однозначне: Ви станете власником головного призу – грошової суми 150 000 гривень». Ну, як це можна витримати, як не спокуситися? «Гра» тривала майже півтора року. Один-два рази ми такі замовили «товар», потім це припинили, навіть написали ввічливого листа з відмовою, але товстезні конверти й далі надходили регулярно. У них час від часу змінювалися прізвища підписантів, змінювалася й «виграна» сума – то 175 тис. грн, то 150 тис., далі – 80 тис., потім знову 150 тис. (про авто вже не йшлося). Що ближче до «дати розіграшу» (до речі, в одному листі вказувалася одна дата, в другому – інша) тон листів усе більше нагадував шепіт закоханого чи спів Сирен: обіцяли повести маму в розкішному лімузині до всіх розважальних місць Києва, прийти до неї додому «з шампанським та цукерками» і на місці вручити 80 тис. «виграних» гривень.

Понад **600** осіб

беруть участь в одному лохотроні. А останні в Україні нараховується понад 1700 видів. У перерахунку на всі лохотрони – від 1 122 000 до 2 618 000 осіб. При цьому більшість людей не розуміють, що їх обдурюють.

ОЙ, «РОЗВЕСТИ» МЕНЕ НЕВАЖКО...

СТОП!

Верховна Рада України ухвалила в першому читанні законопроект щодо регулювання трансляції програм і передач з платними інтерактивними конкурсами. Документ передбачає низку розумних обмежень, обов'язкове інформування потенційних учасників таких програм щодо можливих витрат. Парламентарії також пропонують в одних випадках заборонити рекламу лікарських засобів, в інших – обмежити її. А компанія Visa Europe запропонувала новий спосіб боротьби із шахрайством у банківській сфері: запускається сервіс, який встановлює місцезнаходження клієнта за його мобільним телефоном.

Та, на жаль, люди самі активно допомагають злочинцям, дозволяючи маніпулювати своєю свідомістю. І якщо шахраї володіють практично точним психологічним портретом потенційного ошуканого, то останній приречений ходити по мінному полю, доки не навчиться «включати мізки». А вже довірливість – одна з головних умов будь-якого шахрайства. Без довіри воно є неможливим, і ніхто ніколи вас не обдурить, якщо ви дозволите собі спочатку перевіряти, а вже потім довіряти.

ЕРА БЕЗ МИЛОСЕРДЯ: ЛОХИ Й ЛОХОТРОНИ

Завичай шахраї працюють за схемами. Часто не ними вигаданими, однак ними вдосконаленими, модернізованими. Про так звані піраміди, мережеві ківи (власне, ті ж піраміди) вже писалося чимало. Але ж варіантів – безліч...

Приміром, купівля товарів «два за ціною одного», коли ви сплачуєте фактично за обидва. Найпростіший вид лохотрону – радіо й телепрограми та передачі з інтерактивними платними конкурсами. Часом просто-таки знущальними, як-от пропозиція телеведучої «вгадати слово» за переставленими літерами. Не треба бути любителем

кросвордів, аби зрозуміти, наскільки це примітивно; здавалося б, птах удачі сам прилетів! Але ніхто з гравців-ентузіастів не замислюється, що не володіє інформацією про обсяг дзвінків та шанси підключення до студії, про ціну зумисне пролонгованого дзвінка. Зрештою, про те,

що він справді, перепрошую, лох.

Такий самий лохотрон – реклама ліків та БАДів. Часто по радіо в деталях розповідають про якийсь препарат та його цілющу дію, а далі запис, де йдеться про ліцензію чи обачність при вживанні, навмисно «буратиняють», тоб-

“

У підводній частині айсберга під назвою лохотрон – уражена психіка людей. Щоб змінити цю психологію, необхідне життя хоча б одного покоління та відповідальна влада, яка не залишить місця лохотронникам.

РИНГТОН-ОШУКАЧ

Склався новий, самостійний і масштабний вид злочинів – телефонне шахрайство. Приміром, надходить дзвінок нібито від оператора мобільного зв'язку: пропозиція підключити нову послугу або перереєструватися. Абонента просять набрати певний код, який насправді є комбінацією для переказу грошей з рахунку абонента на рахунок шахраїв. Чи, скажімо, під будь-яким приводом (перейти на вигідніший тариф, або вчасно сплатити, або за користування роумінгом тощо) абоненту пропонують придбати карти експрес-оплати та повідомити їхні коди. Одержавши номер карти, шахраї переводять гроші на власний рахунок. Часом людина одержує дивні SMS з повідомленнями про виграти чи про нібито помилкове надходження грошей на її рахунок (які насправді ніхто не надсилав) з проханям повернути цю суму. І неабачні, довірливі люди втрачають неабиякі гроші.

ТЕТЯНА МОРГУН,
«ПВ»

СТАН ДУШІ

Ангел-хранитель над Донбасом

ДУХОВНИЙ КОВЧЕГ
МАКСИМА ЯСТРИМСЬКОГО

Вернісаж шкіряної пластики 15-річного Максима Ястримського в Донецькій обласній дитячій бібліотеці ім. Кірова – це не лише виставка робіт юного таланта, а ще й спроба віднайти своє призначення на цій землі.

Юний майстер розмірковував на цю тему зі своєю бабусею Неллі Олександрівною Степаненко, яка докладно відповідала на запитання улюбленого онука. Нарешті, у 8-річному віці, після того, як жінка побувала в міському Будинку працівників культури на виставці Ніни Шахової, заслуженого майстра народного декоративно-прикладного мистецтва України, привела внука в її дизайн-студію на заняття шкіряної пластики.

Шкіра – один з найуживаніших матеріалів, з давніх-давен використовуваних людиною. Тепла і м'яка, пластична і піддатлива, вона дуже подобається Максиму. Він отримує справжню насолоду від накладання її маленьких клаптиків на ескіз, перетворюючи його на яскраві панно, які милують око, немов даруючи шкірі ще одне життя.

Загалом на вернісажі представлено 13 робіт, частина яких присвячена зображенню церковних сюжетів і храмів, адже в уяві Максима православний храм – це ковчег спасіння для віруючих людей. Подібно до того, як Ной рятував себе і свій рід в бурхливих хвилях потогу, так і церква, немов корабель, рятує віруючих серед віруючих, подеколи гріховних хвиль життєвого моря.

На картині «Донбас куполами славетний» зображено три храми, що сяють золотом куполів на тлі блакитного неба і гілки яблуні. Вони немов ширяють у

13 присвячених
духовним сюжетам
Максима Ястримського

представлено на вернісажі в Донецькій обласній дитячій бібліотеці ім. Кірова.

повітрі, запрошуючи глядача в незвичайну подорож. Подібні сюжети втілюють панно «Благодаріння ангельське над рідним краєм» і «Ангел-хранитель над Донбасом». На картині з доволі незвичною назвою «Ріка лебединої вірності біля Святогірської Лаври» на тлі храмів з яскраво-білими і золотими куполами, з баштами по боках і червоними каплицями, спорудженими на березі річки, пливають два білі лебеді. Привертають увагу й інші роботи з аналогічними сюжетами.

Решта картин Максима присвячені пам'ятним подіям або є плодом його філософських роздумів про буття. В них – не підробний інтерес молодій людині до оточуючого світу, до пізнання його законів. І в усіх без винятку роботах живуть ясність думки і гармонія кольору, а стан душі автора незмінно передається глядачеві.

ВАЛЕНТИНА МОРОЗОВА,
ДОНЕЦЬК

НЕБЕЗПЕЧНЕ ЗАХОПЛЕННЯ

ЛЮБОВ І ПІТОНИ

Знайомтеся: Любов Вікторівна Дмитрієва, секретар профспілкового комітету Ясиновського коксохімічного заводу (Макіївка, Донецька область). А пітони – її вихованці, з ними Любов танцює.

СТАЛА
ВЛАСНИЦЕЮ
БЕЗГОСПНИХ
ЗМІЙ

Із шести років Люба почала займатися в цирковому колективі Ясиновського Палацу культури і згодом стала солісткою циркового колективу «Орбіта». А коли артистична кар'єра завершилася, влаштувалася на Ясиновський КХЗ в заводську бібліотеку. У 1990 році заступила «на пост» секретаря профспілкового комітету.

Але зв'язку зі своїми друзями-артистами Любов не втрачала. Від них і довідалася, що кілька пітонів, які успішно виступали раніше в циркових номерах, залишилися безгоспними.

Дозволити їм загинути Дмитрієва не могла, але як з ними поводитися, поняття не мала. Інструктор фізкультури Юрій Перець запропонував їй разом з ним спробувати працювати зі зміями. Спочатку засіли за спеціальну літературу – потрібно було дізнатися більше про життя цих тварин, їх харчування, звички, реакцію на людей. Було це 15 років тому. Нині в серпентарії мешкають уже діти й онуки тих пітонів. З'явився і сусід – маленький крокодил.

ЯК ЗРОЗУМІТИ
ДУШУ ПІТОНА

– Наші пітони з різних континентів, – розповідає Любов Вікторівна. – Завичай ці істоти мешкають в Африці, Азії, Австралії. Добре плавають і пірнають, швидко і вправно пересуваються на суші, повзають по деревах. Живуть 20–25 років.

Загалом відомо, що змії не піддаються дресуванню, їх неможливо навчити трюкам, як собак чи ведмедів. Як же, в такому разі, на сцені досягається вражаючий ефект, коли пітони граціозно звиваються в танці, доповнюють і по-жвавлюють хореографіч-

ний етюд артиста? За словами Любові, метод роботи лише один – відчувати і розуміти свого довгохвостого партнера.

– Ви думаєте, що я ведуча в танці? – запитує вона. – Нічого подібного. Танок справді поставлений і відрепетирований. Але на сцені я постійно намага-

юсь вловити настрій пітона, напрямок його руху, швидкість – загалом, налаштуватися на його хвилю. Буває, що зробити це дуже непросто.

Якось ми репетировали номер із саміцею пітона. Я ніяк не могла зрозуміти, чому вона влаштує мені бойкот: то руку міцно затисне, то по ребрах боляче вдарить. Зупинили

репетицію, щоб оглянути тварину. З'ясувалося, що вона готується стати мамою, тож їй уже нецікаві наші танці. Звичайно, припинили репетиції, підшукати їй замінку. І коли саміця зрозуміла, що ми дали їй спокій, на знак подяки ніжно обвила мої ноги.

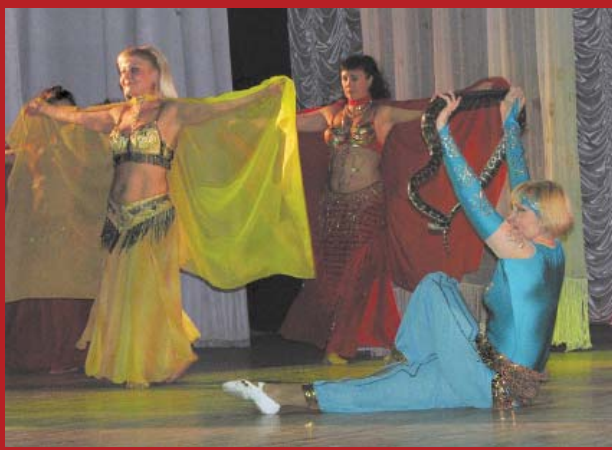
Танцювати з пітоном нелегко ще з однієї причини: його середня вага сягає 30–40 кг. Тож потрібні певна фізична підготовка і постійні тренування. Любов Вікторівна говорить, що тут їй допомагає циркове звичка до дисципліни і підтримання спортивної форми.

НАТАЛІЯ УСЕНКО,
ДОНЕЦЬКА ОБЛ.
ФОТО ВАРВАРИ СМІРНОВОЇ

ТАНОК-ЕКСПЕРИМЕНТ

Східний танок із пітоном у виконанні Любові Дмитрієвої (БК Ясиновського КХЗ) і хореографічного колективу «Аміра» під керівництвом Лариси Сунгурової (БК Авдіївського КХЗ) було створено для концерту, присвяченого 20-річчю Профспілки металургів і гірників України. Успіх перевершив усі сподівання. Глядачі, не жалкуючи долонь, аплодували пітонові і відважним танцівницям, викликали артистів на біс.

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

НАЩАДКАМ У СПАДОК

Мені часто доводиться чути думки експертів і пересічних читачів з приводу відсутності на українському ринку якісної поліграфічної продукції вітчизняного виробництва. Та проведений у листопаді 2010 року Всеукраїнський конкурс видань для вищих навчальних закладів «Університетська книга – 2010» спростовує це. Серед розмаїття наукових і науково-популярних книг, представлених на конкурсі, мене, як історика, вразило товстезне (1100 сторінок!) видання колективу авторів, викладачів історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, за редакцією доктора історичних наук, професора, завідувача кафедри української історії та етнополітики цього вишу Анатолія Коцура «Історія України від найдавніших часів до сьогодення». Книга поєднує курс лекцій з історії України з першоджерелами до кожної теми. І, що найголовніше, понад половину документів опубліковано тут уперше.

Окрім того, в додатках можна знайти й хронологічну таблицю основних подій в історії України, й іменний покажчик правителів усіх державних утворень, що існували на території нашої країни з найдавніших часів, та багато іншого. «Історія України від найдавніших часів до сьогодення» посіла друге місце в номінації «За високу видавничу культуру» і третє місце в номінації «Краще навчальне видання із соціально-гуманітарних наук».

ІННА СИРОЇД,
«ПВ»

НІЧОГО СОБІ!

«ПРОСТО» НОВИЙ ТИП АКТОРІВ

На театральній сцені Японії дебютувала кароока шатенка-андроїд. Вона зіграла у п'єсі «Сайонара» («Прощай!») доглядалицю смертельного хворої дівчини. Андроїд – робот на ім'я Geminoid F, дуже схожий на людину, грав разом з американською актрисою-людиною Браерлі Лонг. Прем'єра цієї незвичайної вистави відбулася на фестивалі мистецтв у Токіо. Режисер Орідза Хірата, який уже поставив дві п'єси за участю звичайних, неандроїдних, роботів, каже: «Робот не замінить людину на театральній сцені, просто в світі театру

з'явився новий тип акторів». Упродовж вистави Geminoid F, одягнена в темні сорочку й штани, сидить на стільці, вимовляє монологи, читає вірші і спілкується з героїнею Лонг. Голос і жести для робота за допомогою мікрофона й камери «подарувала» жінка-акторка, а створив Geminoid F відомий розробник роботів Хіросі Ісігура. Для цього зразка він використав 12 моторів, аби андроїд міг відтворювати голос та всі необхідні рухи. Нагадаємо, що 2009 року Тижень високої моди в Токіо відкрила перша у світі робот-модель.

УНІКУМ

Фермер з Вермонта Уїлсон Бентлі впродовж свого життя зробив понад 5 тисяч мікрофобій сніжинок. А це було на початку ХХ століття, коли процес фотографування дуже різнився від нинішнього.

ПРО «ЛЮДИНУ-СНІЖИНКУ»

У. Бентлі народився 9 лютого 1865 року. Мати його була шкільною вчителькою і мала маленький мікроскоп. Тож коли інші дітлахи бавилися з пугачами й рогатками, Уїлсон занурювався у вивчення під мікроскопом крапельок води, пташиних пір'їн, квіткових пелюсток з мереживом судин. Спочатку Бентлі намагався малювати сніжинки, проте малюнок не передавав й соті частки тієї краси, що була в нього перед очима.

Одного разу Бентлі побачив у книзі пристрій для мікрофотографії. Та де ж його взяти? Допомогла мати: вмовила чоловіка-фермера витратити 100 доларів на купівлю спеціального мікроскопа й фотоапарата, з яких Уїлсон власноруч і змайстрував свій пристрій для фотографування сніжинок, котрим користувався все життя. Процес фотографування був складним, багатокomпонентним, вимагав неабиякої вправності й точності рухів. Задля одержання збільшення в 64–3600 разів використовувався набір об'єктивів. Спочатку нічого путнього не виходило, але коли 15 лютого 1885 року він нарешті одержав якісний негатив, то «був готовий впасти на коліна перед цим апаратом. Те, про що я мріяв, стало можливим. Це був найщасливіший момент у моєму житті».

На жаль, його оточувала стіна нерозуміння і мовчання. Бентлі казав про ставлення до нього сусідів: «Гадаю, вони завжди вважали мене божевільним або дурником, або те й інше разом. Я думав, що до мене ставитимуться по-іншому, якщо побачать та зрозуміють, чим я займаюсь». Проте на оголошену

ним безплатну лекцію прийшло лише шість осіб. Але науковці помітили Бентлі, один з них допоміг йому надрукувати першу статтю в науковому журналі. Він почав виступати з лекціями, ще більше працювати. Написав понад сто

статей до газет і журналів. 10 лютого 1921 року Бентлі встиг сфотографувати аж 67 сніжинок упродовж снігопаду, казав, що такий снігопад – справжній подарунок. Зрештою ентузіаст-дослідник навіть одержав грант Американського ме-

Завжди і понад усе мене вабили сніжинки. І якщо всі мешканці нашого містечка ненавиділи зиму, то я був щасливий з перших же снігопадів.

теорологічного співтовариства, а 1931 року видав книгу «Кристали снігу», яка містила близько 2500 фотографій. Його знімки використовували як очні посібники для студентів університетів, купували ювеліри та гравери, однак автора вперто називали «людина-сніжинка».

Бентлі дивився на світ як науковець і поет водночас, він переконався, що не існує двох подібних сніжинок, кожна з них – ексклюзивний і дивовижний витвір природи. І врешті-решт, таки примусив людство звернути увагу на дивовижну красу, котра падає з неба, лежить під ногами, але, ой, як часто лишається непоміченою.

ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУН,
«ПВ»

ФЕХТУВАННЯ

**ОДНА ЗА ВСІХ –
ВСІ ЗА ОДНУ!**

Серед українських олімпійців чи не найголовнішими претендентками на медалі Лондона–2012 будуть наші фехтувальниці – «золота» пекінська четвірка шаблісток у складі Олени Хомрової, Галини Пундик, Ольги Жовнір та Ольги Харлан. Нагадаю, що до фіналу у командних змаганнях шаблісток Олімпіади 2008 року, яка проходила у столиці Китаю, пробилися китайянки та українки. У драматичному фінальному двобої китайянки вели у рахунку і подумки, певно, уже бачили себе на вершці п'єдесталу пошани. Однак юна Ольга Харлан спромоглася завдати вісім поспіль точних уколів суперниці, докорінно переломивши хід поєдинку. У результаті українки, програвши 10 уколів, перемогли з мінімальною перевагою – 45:44! Потім були крики щастя в стані «синьо-жовтої» збірної, золоті нагороди Олімпіади, урочисті вшанування на

Батьківщині... І – подальша копітка робота, яка дозволила українським шаблісткам міцно утвердитися на провідних позиціях у світовому фехтуванні. Здобуто медалі вищої проби на чемпіонатах світу і Європи в командному залуку, а Ольга Харлан відзначилася вагомим медальним надбанням і в особистій першості. Тож побажаємо нашим дівчатам-«мушкетерам» цьогоріч перемог на етапах фехтувального Гран-прі, чемпіонати Європи, що проходять з 17 по 22 липня у Шеффільді (Великобританія), та світовій першості, яку 8–16 жовтня прийматиме італійська Катанія. А головне – і надалі підтримувати на найвищому рівні свою майстерність і зберегти дружню атмосферу в колективі. Тоді до олімпійського Лондона – просто за медалями. А з ними, хто знає, може, й діамантові підвіски у комплекті будуть?

РАЛІ

В ЯЛТІ БУДЕ IRC

Традиційне «Prime Yalta Rally» отримало статус етапу перегонів Intercontinental Rally Challenge (IRC). Гонку в Ялті заплановано провести 2–4 червня. Це буде четвертий етап цьогорічного чемпіонату IRC. Генеральний менеджер IRC Марчелло Лотті зазначив, що йому особливо приємно засвідчити приєднання «Prime Yalta Rally» до родини IRC. Зокрема, він сказав: «Із населенням понад 45

мільйонів жителів Україна є важливим ринком для IRC». Президент Автомобільної федерації України, голова організаційного комітету ялтинського ралі Євген Червоненко запевнив, що «Prime Yalta Rally» 2011 року запропонує глядачам і гонщикам трасу, яка відповідатиме найвищим стандартам. А також спронував, що змагання у Криму відвідають щонайменше 300 000 гостей.

ФУТБОЛ

Сподіватимемося, що після ЧЄ–2011 в українців будуть підстави носити Павла Яковенка на руках

**ДО ДАНІІ
З ПРИЦІЛОМ НА ЛОНДОН**

З 11 до 25 червня 2011 року у датських містах Орхус, Хернінг, Ольборг та Віборг відбудеться фінальна частина молодіжного чемпіонату Європи з футболу, в якому виборла право взяти участь і українська «молодіжка» під керівництвом Павла Яковенка. Чемпіонат Європи серед молодіжних збірних (U-21) водночас стане кваліфікаційним турніром на найближчу Олімпіаду – три найкращі збірні турніру здобудуть путівки на ОІ–2012, які проведуть у Лондоні.

У відбірному раунді українці грали у непростому квартеті – суперника-

ми наших співвітчизників були однолітки із Франції, Бельгії, Словенії та Мальти. Втім, «синьо-жовті» навіть у такій непростій групі залишили позаду всіх суперників і достроково стали переможцями. Проте вирішальний крок до фінальної частини ЧЄ–2011 українська «молодіжка» зробила у стикових матчах із збіроною Нідерландів. «Помаранчеві» мають давні футбольні традиції, тож не раз відзначалися на рівні молодіжних збірних. Зокрема, у 2006 і 2007 роках голландці двічі поспіль вигравали континентальну молодіжну першість. Причому у першому фіналі обіграли україн-

ців – 3:0. Тоді головним тренером команди був Олексій Михайличенко, але фактично виплекав збірну і заклав підмурки майбутнього вдалого виступу саме Павло Яковенко. Тож минулої осені в іграх із голландцями українці до певної міри реваншувалися за поразку у фіналі ЧЄ–2006, за сумою двох матчів залишивши збірну Нідерландів за бортом фінальної частини ЧЄ–2011 (3:1 і 0:2).

Волею жереба не поталанило українцям із суперниками й у фінальній стадії змагань. Наші спортсмени у групі «В» виступатимуть разом із чехами, англійцями та іспан-

Ми ставимо перед собою лише максимальну мету, інакше взагалі немає сенсу грати у футбол.

Павло Яковенко, головний тренер молодіжної збірної України

ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ,
«ПВ»

ОЛІМПІАДА

**ПЕРСПЕКТИВИ
ПОКРАЩУЮТЬСЯ**

Вітчизняні представники зимових видів спорту не часто радують нас перемогами. А на останній «білій» Олімпіаді у Ванкувері 2010 року наші олімпійці взагалі залишилися без нагород! Дається взнаки зношеність, а то й просто відсутність в Україні необхідної інфраструктури для якісної підготовки «зимових» спортсменів. Шанс змінити ситуацію на краще дає озвучена Президентом Віктором Януковичем і підтримана спортивною громадськістю країни ідея поборотися за проведення в Україні зимової Олімпіади 2022 року. Принаймні до 2014 року, коли треба буде подавати заявку, планувється виконати близько половини робіт, необхідних для того, щоб Україну обрали столицею Олімпіади–2022!

БОКС

**АБСОЛЮТНА
НЕВИЗНАЧЕНІСТЬ**

Мрія Віталія і Володимира Кличків зібрати у сімейній колекції усі титули провідних професійних боксерських об'єднань досі залишається нездійсненою, бо пояс WBA належить британцю Девіду Хею. Зацікавлені у двобої Кличко–Хей уболівальники, фанати та медіа. Адже на кону звання абсолютного чемпіона світу! Новий рік розпочався для усіх обнадійливо – команди Володимира Кличка і Девіда Хея розпочали переговори про проведення об'єднаного двобою. Але, зрештою, Володимир зголосився вийти в ринг 30 квітня проти Девіда Чизори, поєдинок з яким у грудні минулого року довелося відкласти через травму українця. Кличко-молодший повідомив, що таке рішення прийнято

після консультацій із керівництвом британського телеканалу Sky, яке запропонувало провести бій із Хеєм 2 липня. Оскільки українець не боювався із вересня минулого року, йому необхідно підтримувати форму. Потім же він цілком до послуг Хея. Представники британця повідомили про плани боксера: наприкінці травня – на початку червня провести двобій з обов'язковим претендентом на його титул Русланом Чагаєвим. Відтак проведення 2 липня об'єднаного бою – під питанням. Однак сподіватимемося, що цьогоріч ми все ж таки славитимемо нового абсолютного чемпіона світу з боксу! Гадаю, зрозуміло, що йдеться не про підданого ї Королівської Великоності Єлизавети II.

НЕ МОЖНА ЖІНКА НА НОВИЙ РІК
ОТРИМУЄ У ПОДАРУНОК ДАШНИКА!

Фото з Інтернету

У вас є комічні фотографії? Вигадайте до них цікаві коментарі та надішліть на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або profvisti@ukr.net. Найкраще фото буде розміщене у наступному номері газети.

ГОРОСКОП

17-24 СІЧНЯ

ОВЕН (21.03-20.04)
Тиждень обіцяє бути насиченим, тому не витрачайте марно сили. На початку тижня уникайте зустрічей із начальством. Вирішійте ділові питання, а розваги залиште на вихідні.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10)
Ви занурюєтесь у стан нірвани: повний спокій і відсутність усього бажань. За цей тиждень можна добре заробити, лежачи на дивані. У коханні також варто взяти тайм-аут.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05)
Довіряйте собі: прагнення впливати на інших може призвести до непорозуміння у роботі. У вихідні буде шанс добре відпочити, на щастя, фінанси не обмежать вас у цьому.

СКОРПІОН (24.10-22.11)
Якщо будете мучитися і приймати поспішні рішення, то напевно, матимете проблеми, яких можна було б уникнути. Фінанси можуть сягнути дуже солідного рівня. Семейні стосунки – тек.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06)
Початок тижня буде мучливим: потрібно ділові питання вирішити, про побутові справи поплікуватися. Натомість в суботу – цілковита тиша і спокій, знайома, щоправда...

СТРІЛЕЦЬ (23.11-21.12)
Настає час для роботи – рутинної, нудної і вкрай стомлюючої. Ажде доведеться переробляти вже зроблене. Відпочити вдасться тільки у вихідні.

РАК (22.06-23.07)
Для вас настає грошовий тиждень. Причому вдасться не тільки добре заробити, а й вдало зарекомендувати. Пропозиція щодо нової роботи може надійти посеред тижня. А от вихідні краще присвятити родині.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01)
Ваші зв'язки примножуються. На вихідні можете познайомитися з майбутнім колегою, на діловій зустрічі – з майбутнім партнером по бізнесу. Але не забувайте про рідних, ваша неуважність може їх образити.

ЛЕВ (24.07-23.08)
На цьому тижні на вас очікує дуже гідна творча робота. Непоганий час для покупок, придбаних речей принесуть величезну радість не тільки вам, а й членам вашої родини. Відвідайте батьків у вихідні.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02)
На початку тижня у вашому репертуарі планується справжня вистава на роботі, з істерикою і грюканням дверей. Посеред тижня – матимете не менш емоційний виступ удома.

ДІВА (24.08-23.09)
Багато роботи, побутових клопотів з'являться на початку тижня. Доведеться вирішувати фінансові проблеми і долати рідних. Слушний час для відпочинку – вихідні.

РИБИ (20.02-20.03)
У роботі, коханні, фінансах ваші позиції значно зміняться, проте не намагайтеся прискорити кар'єрне зростання. Спроби швиденько «зрубати» грошей залишать вас у боргах.

СКАНВОРД

ВПИШИТЬ СЛОВО

Grid for word search

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинку, вирікте сканворд по червоній рамці і надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або надішліть відповідь електронною поштою: profvisti@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – пір'ячка безкоштовна передплата на газету «Профспілкові вісті».

Вітаємо профспілковий комітет викладачів та співробітників Донбаського державного технічного університету, м. Алчевськ Донецької обл., який правильно розгадав сканворд у № 52.

Відповіді на сканворд, надруковані у № 52. Grid with answers and a vertical word 'Правильна відповідь - «булик»'.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ «ПВ»!

ДЯКУЄМО ВАМ ЗА УЧАСТЬ У НАШИХ КОНКУРСАХ ТА ОГОЛОШУЄМО ІМЕНА ПЕРЕМОЖЦІВ У ГРУДНІ

У грудневих номерах «ПВ» першими розгадали сканворди та надіслали правильні відповіді Нелла Сухорукова, м. Тернопіль (№ 48), Мирон Кулинич, м. Тернопіль (№ 49) і № 50, Михайло Лобода, м. Київ (№ 51) і профспілковий комітет викладачів та співробітників Донбаського державного технічного університету, м. Алчевськ Донецької обл. (№ 52). Усіх переможців просимо повідомити свої адреси, на які редакція оформить безкоштовну передплату на газету «Профспілкові вісті» на півроку.

Large crossword puzzle grid with clues and images of a blue vase and a white cow.

ПЕРЕДПЛАТА

УВАГА! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2011 РІК

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ ТА ВАРТІСТЬ ВИДАВЬ ПІДПРИЄМСТВА «ПРОФІНОРМ» ФПУ НА РІК:

22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» – 148,44 грн.
22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» – 65,64 грн.

ПЕРЕДПЛАТА НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НИКОЛИ!

КОНКУРС

ВАШІ ЗА НАШУ ПОМИЛКУ

Після виходу у світ минулого, 52-го, номера з конкурсом «Ваші сто гривень – за нашу помилку» переможцем став Мирон Кулинич із м. Тернополя, який першим надіслав правильні відповіді.

За знайдені у № 52 помилки у словах «спадкування» (правильно – «спадкування») на стор. 7, «єдиний» (правильно – «єдиний»), «підприємства» (правильно – «підприємства»), «це норма» (правильно – «ця норма») на стор. 10 переможець отримувє сто гривень.

У грудневих номерах «ПВ» першими надіслали правильні відповіді Андрій Шкільняк, с. Нове Село Тернопільської обл. (№ 48); Мирон Кулинич, м. Тернопіль (№ 49, № 52); Наталія Шкільняк, с. Нове Село Тернопільської обл. (№ 50); Іван Артюк, м. Северодонецьк Луганської обл. (№ 51).

Одержати виграні сто гривень шановні дописувачі можуть в редакції (або слід повідомити номер рахунка, на який ми перекажемо виграти). Для цього необхідно звернутися до редакції та пред'явити передплатну квитанцію на газету «Профспілкові вісті» на поточний рік – адже наші конкурси організовані для передплатників газети. Пропонуємо і в цьому номері знайти помилку та надіслати відповідь електронною поштою profvisti@ukr.net або листом на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Шота Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033. Хто зробить це правильно та швидше за всіх, одержить сто гривень.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА МАРІАННА ЛІЦЕНКО